Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIII Nr. 6182 | Sîmbătă 29 februarie 1964 | 6 PAGINI - 30 BANI

În ziarul de azi:

- În învățămîntul de partid — **dezbateri vii, interesante** (pag. 2-a).
- Ion Brad — **Familia** (pag. 3-4).
- Hector Munro — **Tobermory** (pag. 3-a).
- Dr. George Litarczek — **Metode moderne de anestezie** (pag. 4-a).

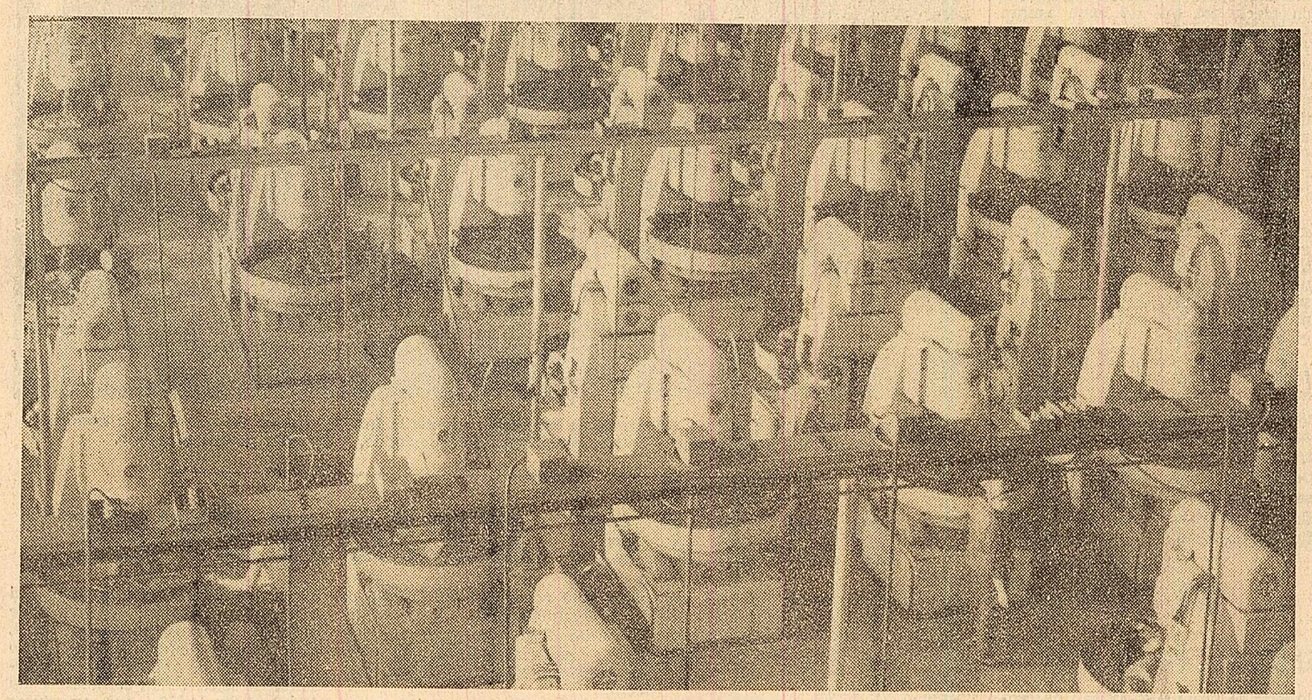

Producția modernă de rulmenți se realizează cu ajutorul unor mașini-unelte de înaltă precizie și productivitate. Tehnologia lor de fabricație cere din partea celor care-i execută o pregătire profesională temeinică, multilaterală. În fotografie : **Secția bile a întreprinderii „Rulmentul" din Brașov.** Foto : Gh. Vințilă

PROGRESUL TEHNIC ȘI RIDICAREA NIVELULUI DE CALIFICARE

Ing. SIMION ȚAIGĂR
președintele Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii

Prevederile planului de stat pe anul 1964 reflectă orientarea generală stabilită de Congresul al III-lea al P.M.R. în ce privește creșterea volumului producției globale industriale, ridicarea productivității muncii, lărgirea sortimentelor și îmbunătățirea substanțială a calității produselor, precum și realizarea de economii. Îndeplinirea sarcinilor trasate se bazează, în primul rînd, pe introducerea progresului tehnic, mecanizarea și automatizarea producției, folosirea cu indici mai înalți a mașinilor și utilajelor, perfecționarea continuă a proceselor tehnologice, organizarea superioară a producției și a muncii. Dar, pentru ca ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției să-și dovedească pe deplin eficacitatea, pentru ca întreprinderile să poată pune în valoare toate posibilitățile și rezervele de care dispun, este nevoie ca pregătirea tehnico-profesională să fie corespunzătoare cerințelor producției moderne, astfel încît muncitorii și cadrele tehnice-inginerești să folosească cu pricepere tehnica, să rezolve cu succes problemele complexe ale producției.

Acțiunea de calificare și de ridicare a nivelului de calificare a muncitorilor trebuie să asigure cadrele necesare producției atît numeric, ținînd seama de dezvoltarea în ritm rapid a economiei naționale, cît și calitativ, avînd în vedere modificările ce intervin în profilul profesional, structura și cerințele de calificare în condițiile introducerii tehnicii noi. Înscrisă printre sarcinile și realizările noastre de seamă, pregătirea cadrelor de muncitori și ridicarea necontenită a calificării acestora a devenit o acțiune de masă, cuprinzînd sute de mii de muncitori, o acțiune de îmbogățire permanentă a orizontului lor de cunoștințe tehnico-profesionale, în funcție de elementele noi care apar în tehnică și în tehnologia de fabricație.

ÎN PAS CU CERINȚELE PRODUCȚIEI MODERNE

Industria noastră socialistă dispune azi de un fond valoros de cadre calificate de muncitori. Aceste cadre au crescut o dată cu uzinele, fabricile, minele, schelele petroliere, cu sarcinile calitative noi, corespunzătoare producției moderne, care au pus în fața lor cerințe sporite în domeniul calificării, au ridicat conținutul fiecărei meserii la un nivel superior. Tehnica merge însă mereu înainte, se perfecționează într-un ritm extrem de rapid și, de aceea, e deosebit de important să existe o grijă permanentă pentru ridicarea necontenită a calificării profesionale a colectivelor din toate întreprinderile.

Mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție, tehnologia modernă, exigența sporită față de calitatea produselor — toate acestea duc la modificări însemnate în procesul de producție, la schimbări în structura de calificare a muncitorilor, la apariția unor meserii, specialități sau funcțiuni noi, la dispariția sau îngustarea numerică a unora din cele existente, precum și la creșterea exigențelor față de pregătirea profesională. La turnătoria de la Fabrica de băi și radiatoare din București, profilul profesional și structura muncitorilor sînt mult diferite de ale celor de la turnătoriile existente în prezent la alte uzine. Majoritatea muncitorilor de la această turnătorie deservesc mașini automate de format miezuri sau mașini de formare.

Forma principală de pregătire a muncitorilor calificați este școala profesională. Școlile profesionale, în care învață astăzi 180 000 elevi, dau industriei noastre an de an contingente importante de absolvenți. Datorită bagajului de cunoștințe și deprinderi cu care vin în uzină, atitudinii noi față de muncă, ei reușesc să mînuiască tot mai bine utilajele moderne. În anul 1963, școlile profesionale au dat peste 45 000 absolvenți, ceea ce reprezintă un număr aproape dublu față de cel realizat cu numai trei ani în urmă.

Școlile profesionale și-au dovedit în practică deplina eficacitate. Pentru viitor ele vor trebui extinse, ținîndu-se seama înainte de toate de nevoile crescînde de muncitori calificați ale ramurilor care cunosc o dezvoltare mai intensă. Întrucît progresul tehnic reclamă din partea tinerilor muncitori un orizont mereu mai cuprinzător de cunoștințe în meseria pentru care se pregătesc, este necesar ca școlile profesionale să-și concentreze în viitor eforturile asupra meseriilor de profil larg ca lăcătuș, strungar, mecanic, turnător, cazangiu, forjor — în construcția de mașini, dulgher, instalator — în construcții-montaj, tăbăcar, cismar — în industria pielăriei, laborant, operator chimist — în industria chimică etc. să renunțe la procedeul de calificare a elevilor în specializări înguste ca presatori de metale sau mașiniști la anumite utilaje cu folosire restrînsă.

Necesitatea de a avea pentru unele meserii, reduse ca număr, dar de mare complexitate, muncitori cu un nivel de pregătire mai ridicat, atît din punct de vedere al culturii generale, cît și profesionale, a dus la organizarea școlilor tehnice de muncitori calificați. Și aceste școli și-au dovedit eficacitatea — ilustrată prin creșterea an de an a numărului de elevi și de absolvenți, cît și prin lărgirea nomenclatorului de meserii. Ele ar corespunde mai bine rolului pentru care au fost create dacă nu ar cuprinde anumite meserii, în care se pot pregăti mai bine cadre prin alte forme de învățămînt. Spre exemplu, muncitorii în meseria de fotograf sau de lăcătuș mecanic în poligrafie pot fi pregătiți mai avantajos prin școli profesionale. Totodată, ar trebui insistat asupra meseriilor oglindind progresul tehnic în producție și în cadrul cărora apar mereu lucrări noi, ce pun în valoare baza teoretică dobîndită de executant în școala de cultură generală care precede învățămîntului tehnic. Este cazul meseriilor de electromecanic, de operator chimist sau de aschietor de precizie a pieselor. Din nomenclatorul meseriilor pregătite prin școala tehnică lipsește și meseria de electronist.

CALIFICAREA ȘI RIDICAREA CALIFICĂRII ÎN ÎNTREPRINDERI

Cu toată dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic, numărul absolvenților nu satisface încă cerințele sporite ale întreprinderilor. De aceea, în ultimii ani, a fost necesar ca întreprinderile să califice restul muncitorilor de care au nevoie pentru diferite meserii, prin cursuri de calificare de durată scurtă, de două pînă la șase luni, ajungînd pînă la nouă luni în unele meserii mai complicate, ca cele legate de aschierea metalelor în construcțiile de mașini. Pentru ca muncitorilor pregătiți prin cursurile de scurtă durată să li se poată încredința lucrări din ce în ce mai variate și mai complexe, s-a dovedit util ca ei să urmeze în continuare un sistem de cursuri fără scoaterea din producție, pentru completarea cunoștințelor profesionale.

Cursurile de ridicare a calificării și de completare a cunoștințelor cuprind cu rezultate bune un număr însemnat de meserii din

(Continuare în pag. V-a)

Noi tipuri de vagoane

La Uzinele de vagoane din Arad a fost pusă la punct producția de serie a unui nou vagon de călători. Lungimea sa este cu 4 m mai mare decît a vagonului pe patru osii aflat în exploatare, iar boghiul modern prezintă o suspensie îmbunătățită. Vagonul este înzestrat cu frînă de mare putere, cu dispozitiv de evitare a blocării roților. La probele de exploatare, noul vagon romînesc a dovedit înalte calități tehnice. Vagonul de clasa II-a are 80 de locuri repartizate în 10 compartimente. Pereții sînt căptușiți cu material plastic, melaminat, neinflamabil. Canapelele moi, din cauciuc spongios, sînt îmbrăcate în material plastic de diferite culori. Căldura este asigurată prin intermediul aerului cald cu reglare automată a temperaturii. Ferestrele largi, ușor de manevrat, sînt duble, asigurînd o mai bună izolare termică și fonică. Compartimentele sînt înzestrate cu instalații fluorescente de iluminat. La extremitățile vagonului se află cîte două cabine sanitare. Vagonul de clasa I-a este echipat cu canapele comode. La fiecare loc este instalată o mică lampă pentru citit, care nu incomodează pe ceilalți călători.

De curînd, a început, de asemenea, producția unui nou tip de vagon destinat transportului de materiale pulverulente, cum este cimentul, avînd o capacitate de 27 tone.

(Agerpres)

Concursuri pentru sporirea producției de legume

Consiliul Superior al Agriculturii organizează, începînd din această primăvară, concursuri pentru dezvoltarea și eșalonarea, pe întregul an, a producției de legume, precum și pentru sporirea producției de căpșuni în gospodăriile de stat și colective. Se vor desfășura : concursul culturilor în răsadnițe și al culturilor forțate de castraveți ; concursul culturilor de legume în cîmp și al obținerii unor legume valoroase mai puțin răspîndite ; concursul culturilor de roșii timpurii și cel al producțiilor de căpșuni. Prin acestea se urmărește, în primul rînd, organizarea producerii legumelor în tot timpul anului, creșterea producției la hectar și pe metru pătrat de răsadniță, extinderea suprafețelor cultivate cu căpșuni și legume valoroase — sparanghel, cicoare, anghinare, revent etc. — încă puțin răspîndite în țara noastră. Aceasta va contribui, în același timp, la sporirea veniturilor bănești ale gospodăriilor colective. Participarea unităților agricole la concursuri se face pe bază de înscriere la comisiile raionale. Fiecare gospodărie poate participa la unul sau mai multe concursuri. De organizarea, îndrumarea și desfășurarea lor se vor îngriji comisiile raionale, regionale și comisia centrală din Consiliul Superior al Agriculturii, înființate în acest scop. Concursurile vor avea două etape : în prima etapă (1—15 august) se vor aprecia rezultatele obținute la culturile timpurii, iar în cea de-a doua, rezultatele la cele tîrzii, după care se vor stabili cîștigătorii. La sfîrșitul anului, comisiile vor analiza rezultatele obținute, stabilind pentru fiecare concurs în parte unitățile cu cele mai bune rezultate pe raioane, regiuni și pe țară. Acestora li se vor acorda premii și distincții.

Mărțișorul poate ajunge și prin poștă. În acest scop, la mai multe magazine din Capitală au fost instalate cutii poștale în care se introduce obiectul cumpărat pus într-un plic timbrat.

Foto : M. Cioc

CREATORII DE PEISAJE

Expresia „spații verzi" a intrat în limbajul nostru obișnuit. În pragul primăverii, mai ales, o întîlnim foarte adesea prin cotidiene. „S-au plantat atîția și atîția pomi, s-au răsădit atîtea mii de flori etc.". Așa sună știrile.

S-ar părea, la prima vedere, că problema amenajării acestor spații verzi e simplă. Cine n-a plantat în viața lui barem un pom, cine n-a răsădit o floare măcar într-un ghiveci ? Și totuși nu este așa. Altceva e un strat în fața casei și altceva „un spațiu verde" de mărimea unui parc.

Există o artă de creare a peisajelor, deși nu figurează în rîndul celor șapte consacrate și nici nu-și revendică vreo muză protectoare. Salba de verdeață care înfrumusețează dezvoltarea noilor cartiere, aducînd liniște, priveliști odihnitoare și aer proaspăt, constituie totodată și o podoabă a orașului. În peisagistică, la fel ca și în arhitectură, utilul se îmbină cu frumosul, iar pentru amenajarea de spații verzi — parcuri, alei de-a lungul bulevardelor, plantații în microraioane — se elaborează proiecte speciale, în armonie cu ansamblurile urbanistice.

Iată cum se explică prezența unui colectiv de „spații verzi" la Institutul „Proiect-București". Aici, pe planșetele arhitecților specializați în peisaje apar viitoarele podoabe de verdeață ale Capitalei din cartierele Balta Albă sau Drumul Taberei, ce vor cunoaște o rapidă dezvoltare în acest an. În desenele lor, în loc de străzi și clădiri înalte, apar șiruri de arbori, iar foșnetul hîrtiei de calc amintește de sunetul frunzelor bătute de vînt.

Am putea să asemănăm îndeletnicirea acestor proiectanți cu arta pictorilor de peisaje. Numai că „tablourile" lor au dimensiuni uriașe, de zeci de hectare și evoluează în timp, schimbîndu-și coloritul, după nuanțele, mereu altele, ale frunzișului din primăvară pînă în toamnă. Ca și pictura, și ca de altfel oricare dintre arte, peisagistica reflectă epoca istorică. Arta de a face parcuri e una dintre cele mai vechi, cunoscută la asiro-babiloneni și la egipteni. Clasicismul și romantismul și-au avut reprezentanți nu numai în muzică și poezie, dar și printre creatorii de peisaje.

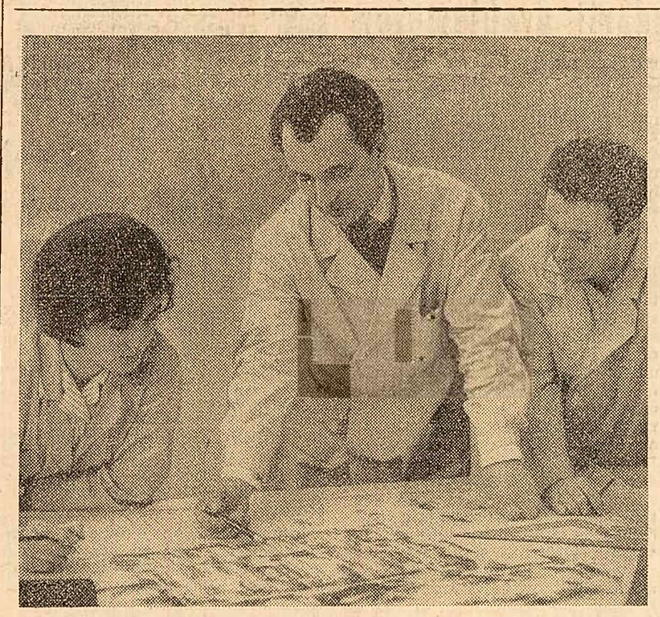

În atelierul de spații verzi al Institutului de proiectări București se discută un nou proiect Foto : A. Cartojan

București nostru a fost elogiat din totdeauna de călători pentru frumusețea priveliștilor sale. În secolul trecut — șoseaua și parcul Cișmigiu, mai ales, erau îndeosebi apreciate. Dar zonele verzi, ca și urbanistica, reflectau contradicțiile lumii burgheze. Parcurile erau amplasate în cartierele privilegiate, ale celor avuți. Așa se face, de pildă, că aproape întreaga zonă de sud a orașului a fost lipsită de binefacerile desișurilor de arbori.

Iată de ce, printre prevederile majore ale planului de sistematizare privind dezvoltarea Capitalei, se preconizează lichidarea vechilor discrepanțe urbanistice, printr-o răspîndire armonioasă a parcurilor și a centurilor de verdeață. Începutul s-a făcut prin amenajarea zonelor verzi din jurul lacurilor Floreasca și Tei, sau a noilor parcuri de la stadionul „23 August" sau din preajma Circului de Stat.

Parcul amintit la urmă constituie o realizare meritorie a colectivului de „spații verzi" din cadrul Institutului „Proiect-București". Locului, altădată viran, acoperit de bălțoace, i s-a dat o înfățișare estetică. Din bălți a rezultat o oglindă de apă care împreună cu clădirea noului circ formează centrul compozițional al peisajului, străbătut de căi de acces străjuite de arbori. Denivelările de teren existente au folosit la crearea unor terase, situate la înălțimi diferite, care oferă vizitatorului posibilitatea să perceapă de fiecare dată peisaje diferite și noi.

Același colectiv a proiectat și proiectează în continuare amenajările de plantații din microraioane și cartiere, cum sînt cele din Balta Albă și Drumul Taberei, despre care am vorbit mai înainte. Noua concepție urbanistică de construcție a străzilor, care sînt alcătuite nu din culoare de blocuri, lipite unele lîngă altele, ci din clădiri plasate la distanță, pune „peisagiștilor" problema rezolvării într-un chip nou a plantațiilor de arbori. Sădirea lor de o parte și de alta a bulevardelor nu mai poate constitui o modalitate exclusivă. E nevoie de noi soluții peisagistice.

După cum se vede, și în acest domeniu, al spațiilor verzi, apar probleme noi, se pot înfrunta opinii deosebite. Astfel, unii specialiști în peisagistică sînt de părere că în Capitala noastră, oraș de cîmpie prin excelență, plantarea unui prea mare număr de conifere nu-și găsește justificarea și că ar trebui să se dea precădere soiurilor specifice locului : salcîmul, plopul, stejarul piramidal etc. Dar această afirmație nu trebuie admisă în exclusivitate, susțin alții. Fiindcă, nu este mai puțin adevărat că, prin plantarea unor grupuri de conifere în anume locuri, pot fi create „accente" peisagistice sobre, cu o notă care e necesară capitalei unei țări bogate în munți și păduri.

Sădirea unor arbori care vor dăinui zeci de ani implică și un sentiment de răspundere pentru înfățișarea viitoare a orașului. Dar și amenajarea unor străfuri de flori, fie chiar pentru un singur sezon, nu poate fi scutită de exigențele bunului gust și ale frumosului. Ni se semnalează — referitor la anul trecut, bineînțeles — alcătuirea ici-colo a unor combinații de flori și de forme ce nu mai corespund gustului contemporan, distonînd cu înfățișarea actuală a orașului. Acest aspect al activității edilitare, mai puțin dezbătut, își are importanța lui. Oare printre preocupările privind „frumosul cotidian" în confecționarea obiectelor de podoabă sau a mobilei, nu merită să ne solicite atenția și modul în care sînt „mobilate" și împodobite orașele noastre cu arbori și flori ? Și oare n-ar fi bine dacă, pe lîngă comunicatele îmbucurătoare de la începutul primăverii despre plantarea unor noi spații verzi, s-ar face aprecieri și asupra „eficienței estetice" a acestei vaste acțiuni obștești la care iau parte zeci și sute de mii de cetățeni, ca grădinari voluntari ?

Aceasta ar face ca zonele de verdeață și de odihnă care se vor planta să constituie totodată și podoabe frumoase, armonizate cu noul stil arhitectonic al Capitalei noastre.

V. NICOROVICI

A FI CONSTRUCTOR

- **DE LA CĂRĂMIDĂ ȘI MISTRIE LA PANOURI PREFABRICATE**
- **BRIGADA COMPLEXĂ A LUI MIHAI MĂNUCĂ**
- **DOUĂ APARTAMENTE PE MACARA ÎNTR-O ZI**

MIHAI MĂNUCĂ

...La început a fost un zidar. Dar nu unul oarecare, ci un zidar de prima mînă. Îl chema Strenati. Pe atunci cărămida își trăia încă epoca de glorie. Zidarul lucra la primul cartier nou al Bucureștiului. Ne uimea cu prîceperea lui în a ridica, iute și bine, zidurile locuințelor în care aveau să-și trăiască viața de atunci înainte cei ce locuiseră decenii de-a rîndul în case ca vai de lume. Era printre cei dintîi în meserie.

Apoi, mișcarea de evoluție a dat naștere altei figuri luminoase de constructor : Gheorghe Bucelea. Lucra — și lucrează și azi — la un nou oraș care se contura pe harta țării, în ținuturile Moldovei, la Onești. Îl admirăm pentru patosul muncii sale, pentru spiritul său de gospodar (lucra două zile pe lună din materiale economisite). Este și el unul dintre cei mai buni constructori de pe șantiere.

Acum, vom cunoaște pe constructorul Mihai Mănucă. „Cărămizile" sale sînt uriașe, cele mai mari au greutatea de 4 600 kilograme. Tehnica a avansat, industrializarea construcțiilor se află pe agenda oricărui șantier. Din 23 de piese prefabricate de beton armat, brigada lui Mănucă ridică un întreg apartament.

Muncește pe un șantier tot din Moldova, la Iași. Primul an din a doua jumătate a secolului îl găsea pe schele. Un tînăr care abia împlinea majoratul. Făcea parte din primul detașament de constructori pe care și-l pregătea orașul pentru vasta activitate ce avea să înceapă. Mănucă a lucrat cu minecile sufecate la clădirea nouă a Institutului agronomic, la căminele studențești, la blocurile din cartierul Păcurari și din Piața Unirii. Era cunoscut peste tot. Adeseori suia pe planșeele blocurilor în ridicare și urmărea spectaculoasa activitate a montorilor de panouri prefabricate mari. Îl atrăgea. Experiența muncii pe șantierele orașului său îl ajuta să înțeleagă schimbarea esențială din sectorul construcțiilor. În centrul muncii oamenilor de pe schele stătea acum montorul de panouri mari. Și Mănucă se pregătea să urce această treaptă.

Curînd veni și ziua aceea. Dar sarcina încredințată era cu mult mai mare. Lui Mănucă i se repartiză o brigadă de constructori. Ca vechi muncitor pe șantiere, membru de partid, trebuia să dea exemplu.

Așa s-au petrecut lucrurile în vara acelui an. Sarcina de partid s-a împletit cu o dorință, cu o pasiune pentru munca nouă a constructorului. O dată cu trecerea timpului, Mihai Mănucă a deprins bine meseria de montor de apartamente și azi a devenit unul dintre cei mai buni constructori de pe șantierele Iașului.

Brigada lui Mănucă are 30 de oameni, repartizați în trei schimburi. Dintre aceștia, 12 sînt montori de panouri mari. Cînd un bloc este aproape terminat, toți ceilalți oameni încep să se ocupe de pregătirea căilor de acces pentru transportul prefabricatelor de la depozit, la fundația noului bloc. Drumul de acces este construit din dale demontabile. Acesta începe de la stradă, pînă la bloc și continuă pe lungimea unei fațade.

După construirea drumului de acces începe organizarea micului depozit de prefabricate la punctul de lucru. Este vorba de un stoc-tampon adus lîngă blocul în construcție, cu scopul de a se putea asigura ritmicitatea lucrărilor de montare a panourilor prefabricate în cazul cînd s-ar defecta utilajele de transportat sau de ridicare din depozit. De regulă, stocul acesta cuprinde piese prefabricate pentru două apartamente. La aceste lucrări participă toată brigada, în afară de montorii de panouri care mai sînt încă ocupați cu ultimele operații de consolidare la vechiul punct de lucru. Betoniștii și fierar-betoniștii, sudorii — toți participă la pregătirea frontului de lucru, într-o muncă de colectiv perfect închegată. Brigada complexă este interesată în grăbirea tuturor lucrărilor de pe șantier. De remarcat că lucrările se desfășoară în lanț, în flux continuu nu numai la nivelul șantierului, dar și în cadrul brigăzii de constructori.

Filmul metodei de muncă continuă cu aprovizionarea cu materiale și organizarea muncii, în vederea executării lucrărilor pe timp friguros. Se verifică și se completează **setul de cofraje; se aduc cofrajele pentru turnarea betoanelor pe timp rece ; se depozitează lîngă fundații materialele de trebuință. Și, în ultimă etapă, sînt instalate utilajele destinate turnării betoanelor.**

Paralel cu organizarea se mon-teză macaraua sistem capră pentru manipularea pieselor prefabricate mari. La amenajarea căii de rulare a macaralei de-a lungul blocului (fundației) ca și la montarea macaralei (descompusă în tronsoane pentru a fi mai lesne transportată) lucrează o echipă specială de mecanici. În tot acest timp șeful brigăzii, Mihai Mănucă, participă, alături de inginerul de schimb, la trasarea pe planșeu a axelor pentru montarea panourilor.

Montorii rămîn și aici în aceeași formație dinainte. S-au obișnuit, se cunosc, adeseori se înțeleg doar prin semne. Unul stă permanent „la agățat" jos, lîngă fundații, prinzînd în macara panourile aduse cu treilerul de la depozit. Macaraua ridică panoul, îl duce la locul de montaj, oamenii îl fixează în poziția indicată în proiect. Montorii înaintează cu două apartamente deodată. După ridicarea pereților, vin din urmă fierar-betoniștii și sudorii care fac consolidarea panourilor. Apoi se execută instalațiile hidrofuge și tehnice și lucrările înaintează astfel în lanț spre ultima fază — finisajul.

Cu o asemenea organizare, brigada complexă de constructori a lui Mihai Mănucă s-a situat, din toamna anului trecut, în fruntea colectivelor de pe șantiere. Brigada a ajuns la un randament de aproape două apartamente pe macara, într-o zi. Dacă orașul ar avea un poligon propriu de prefabricate, productivitatea constructorilor ar fi, se înțelege, cu mult mai mare. Mihai Mănucă este convins că se poate ajunge chiar și la o productivitate de 3 apartamente pe macara într-o zi.

La ultimul bloc, brigada lui Mănucă a început montarea panourilor în 17 ianuarie. Exact după o lună de zile blocul cu 40 de apartamente era gata.

De pe terasa ultimului etaj se deschidea o largă perspectivă asupra întregului cartier Socola-Nicolina. S-au construit la Socola-Nicolina, în ultimii trei ani, 51 de blocuri cu 2 382 de apartamente. Anul acesta se vor mai ridica alte 26 de blocuri, cu 1 028 apartamente. În locul acelei monotone îngrămădiri de case pestrițe s-a ridicat un ansamblu arhitectural frumos, cu linii armonioase, moderne.

Mihai Mănucă. Un constructor, montor de panouri mari. A construit pînă acum sute de apartamente. Întîmpină dimineața pe schele și coboară în asfințit. Este un demn constructor al orașului. Un om cu pasiune și experiență.

ȘT. ZIDĂRIȚA

Scrisori către „Scînteia"

Dar magazinele ?

În apropierea gării de sud a orașului Ploiești s-au ridicat în ultimii ani numeroase blocuri de locuințe cu 3, 4 și 9 etaje. În noile apartamente date în folosință pe străzile Democrației, Mihail Eminescu, Hașdeu, Milcov locuiesc în prezent aproape 1 500 de familii. Lucrările de construcție continuă. Numai pe prima stradă vor fi date în folosință anul acesta blocuri cu 350 de apartamente.

Trecînd la dezvoltarea noului cartier, gospodarii orașului nu s-au îngrijit de asigurarea spațiilor comerciale necesare aprovizionării locuitorilor; deși se prevede construirea unui complex comercial pe strada Democrației, începerea lucrărilor se amînă de la o lună la alta. Nu s-au luat măsuri nici pentru lărgirea unităților existente și pentru aprovizionarea lor cu cantități sporite din produsele curent solicitate de cumpărători, îndeosebi cu legume și zarzavaturi, lactate, produse alimentare etc.

Mai mulți locatari care s-au mutat aici au făcut propunerea să se organizeze cîteva unități comerciale în clădirea folosită de șantierul de construcții ca magazie de materiale. Este vorba de o clădire mare, situată în spatele blocului B, în interiorul căreia s-ar putea amenaja un magazin „Alimentara", chioșcuri de pîine, de produse lactate etc.

Ar fi de dorit ca organele în drept să ia măsuri pentru a asigura aprovizionarea în bune condiții a oamenilor muncii care locuiesc în noile cartiere ale orașului, darea în folosință a spațiilor comerciale și de deservire prevăzute concomitent cu noile locuințe.

Membrii comitetului de blocuri Piața gării de sud — Ploiești

În învățământul de partid dezbateri vii, interesante

Răspunzînd necesităților producției

Sînt de mai mulți ani propagandist la un cerc de economie concretă. După părerea mea, o condiție esențială pentru dezbaterea vie a problemelor în asemenea cercuri, ca și în alte forme ale învățămîntului de partid cu caracter economic, este îmbinarea strînsă a teoriei economice cu practica, cu necesitățile producției. Această îmbinare se realizează în primul rînd prin tematică. Ea trebuie să orienteze cercul spre dezbaterea problemelor care sînt hotărîtoare pentru creșterea eficacității economice a activității întreprinderii respective.

O tematică bună reprezintă însă numai începutul. Experiența ne-a arătat că pentru a asigura dezbaterea vie și eficientă a problemelor în cerc, pentru a forma la cursant deprinderea de a aplica cunoștințele economice dobîndite în activitatea de producție, se poate folosi cu mult succes metoda studiului la fața locului, în secția respectivă a întreprinderii, a unor probleme economice, de către grupe de cursanți. Asemenea grupe, formate din 3—4 tovarăși, după ce au efectuat studiul, își expun concluziile într-un referat care e prezentat în fața cursanților.

Un exemplu concret va ilustra și mai bine avantajele acestei metode. Nu de mult cercul nostru a dezbătut tema: „Introducerea tehnicii și tehnologiei avansate în procesul de producție". Știam cu toții că la oțelăria uzinelor de tractoare se lucrează la un nivel tehnic ridicat. Oare nu puteam însă să găsim, printr-un studiu minuțios al situației din secție, noi mijloace pentru îmbunătățirea continuă a tehnologiei de fabricație, pentru utilizarea mai rațională a cuptoarelor electrice? Cu acest obiectiv în față, am format două grupe de studiu. Una din grupe, sub conducerea ing. Mircea Sturza, s-a ocupat de căile îmbunătățirii tehnologiei reperelor suport generator și suport din față. Ea a prezentat în fața cursanților propuneri cu motivarea lor tehnico-economică. Țin să subliniez aceasta pentru că anul trecut au fost unele referate care prezentau lucrurile din punct de vedere pur tehnic, ca într-o ședință profesională.

S-a dat apoi cuvîntul în seminar celeilalte grupe — conduse de ing. Cornel Matica — în al cărei referat se prezentau efectele economice ale schimbării procedeului de aeraj al secției economie de energie electrică, eficacitate tehnică sporită etc. Propunerile făcute au stîrnit discuții aprinse, în focul cărora au mai apărut noi și interesante păreri. Aș mai putea da și alte exemple asemănătoare.

Important mi se pare îndeosebi faptul că prin dezbaterea problemelor actuale ale politicii economice a partidului în strînsă legătură cu sarcinile uzinei, cu nevoile producției din secția noastră, noi am reușit nu numai să asigurăm participarea activă la dezbateri a cursanților, dar și creșterea simțitoare a eficacității studiului. Menționez că discuția amplă purtată în cerc despre organizarea și normarea muncii, în cadrul căreia s-a arătat cît de importantă este ridicarea calificării tuturor categoriilor de muncitori pentru creșterea productivității muncii și implicit a cîștigurilor muncitorilor, a contribuit ca cei mai mulți dintre cursanți să se înscrie la cursurile de ridicare a calificării, sau de specializare. Aproape jumătate din cursanți au devenit în ultimii ani inovatori, participînd la modernizarea utilajelor și a agregatelor, la mecanizarea unor procese de producție. Oțelăria uzinelor de tractoare, în cadrul căreia funcționează cercul de economie concretă, a fost evidențiată consecutiv 3 trimestre din anul trecut; sînt înregistrate economii suplimentare la prețul de cost, productivitatea muncii a crescut simțitor. Iată rezultate, la obținerea cărora și-a adus contribuția și cercul nostru de economie concretă.

Se pot spune multe despre felul cum muncește un propagandist. Am considerat însă că prioritatea de a lega teoria economică de nevoile producției, de a face ca tot ce se discută teoretic să aibă urmări concrete, este lucrul esențial, cheia succesului în învățămîntul de partid.

Ing. SIMION MORARU
propagandist la Uzina de tractoare din Brașov

În sprijinul aprofundării problemelor

Pe baza experienței grupei pe care o conduc, de studiu individual al Istoriei P.M.R. de pe lîngă Cabinetul regional de partid Cluj, am ajuns la concluzia că pentru a avea în seminarii dezbateri interesante, bogate în conținut, este necesar să ne concentrăm asupra unui număr restrîns de probleme. Desigur participanții au obligația să studieze întreaga bibliografie indicată; oprindu-se însă în seminar numai asupra cîtorva probleme — și anume asupra celor care sînt de cea mai mare importanță și actualitate — ei au posibilitatea să le aprofundeze, să aducă în discuție cît mai multe elemente noi și interesante.

De un real ajutor în această privință nu este metoda referatelor. De regulă, în grupa noastră se prezintă cîte un singur referat, pregătit din timp de unul sau doi tovarăși, sub îndrumarea propagandistului. Ocupîndu-se de un număr restrîns de probleme, referatul nu durează mai mult de 15—20 minute. Cînd referatele au un conținut bogat, cînd abordează problemele într-un mod interesant, ele constituie o bună bază de discuție; participanții completează și adîncesc ideile dezvoltate în referat, schimbă între ei diferite păreri. În urma unor asemenea discuții, fiecare acumulează cunoștințe noi. Pentru a ilustra aceasta, mă voi opri la referatul ținut de curînd în grupa noastră, în cadrul temei „Politica P.M.R. de transformare socialistă a agriculturii". Fără să repete tezele generale, bine cunoscute de participanții la seminar, referatul s-a limitat la analiza modului în care partidul nostru a rezolvat această problemă atît de complexă a revoluției socialiste, aplicînd în mod creator învățătura leninistă potrivit condițiilor concrete din țara noastră. Referatul a fost urmat de discuții foarte animate, pasionante. Astfel, referindu-se la documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 și alte documente de partid, la materialele Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962, participanții au scos în evidență justețea politicii partidului de a asigura înaintarea treptată, continuă pe calea transformării socialiste a agriculturii, pe măsura convingerii țărănimii și a creării bazei tehnice-materiale necesare. S-a arătat cum partidul a îndrumat țărănimea muncitoare, de la forme simple intermediare de cooperare în producția agricolă, asemenea întovărășirilor, spre forma superioară — gospodăria agricolă colectivă. S-a subliniat modul specific în care partidul nostru a rezolvat problema lichidării chiaburimii ca clasă, au fost pe larg analizate trăsături importante ale procesului construcției socialiste la sate, ca îndreptarea permanentă a eforturilor principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, creșterea continuă în toată această perioadă a producției agricole. Referatul arătase importanța măsurilor luate de partid pentru reorganizarea conducerii agriculturii în condițiile terminării colectivizării. Participanții au adus în sprijinul acestei idei fapte semnificative din viața regiunii, relevînd rolul deosebit al consiliilor agricole în îndrumarea concretă a muncii de întărire a unității agricole socialiste, de creștere a producției agricole.

Cu viu interes s-a discutat despre sarcinile actuale privind continua întărire economico-organizatorică a G.A.C.-urilor, despre atenția acordată de partid gospodăriilor de stat, care devin tot mai mult un model de organizare a producției agricole. În același timp, participanții s-au referit și la măsurile luate de comitetul regional de partid pentru ridicarea gospodăriilor colective mai slabe la nivelul celor fruntașe, pentru creșterea șeptelului — ca o importantă resursă a regiunii.

Aș mai putea aminti și alte referate prezentate în grupele de studiu individual al istoriei partidului, cu efecte tot atît de bune asupra discuțiilor. În cadrul temei „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933, moment de cotitură în dezvoltarea partidului și a întregii mișcări muncitorești din țara noastră", au fost elaborate referatele: „Rolul conducător al P.C.R. în luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933", „Tactica Frontului unic muncitoresc de jos".

Am observat că referatele interesante, discuțiile vii din seminarii stimulează și munca individuală a participanților. Au fost cazuri cînd unii tovarăși, pe baza completării studiului, au ridicat în seminarii probleme privind discuțiile purtate cu o lună înainte.

În încheiere vreau să remarc că folosirea referatelor, ca și a altor metode, creează climat favorabil unor ample și interesante discuții, numai în măsura în care contribuie la îmbogățirea conținutului de idei al dezbaterilor, orientează seminarul către ceea ce este esențial și util pentru activitatea politică și profesională a cursanților.

LUDOVIC RAȚIU
propagandist la Cabinetul regional de partid Cluj

Documentare temeinică în uzină

În cercul de economie concretă din uzina noastră, propagandistul, ing. Ioan Berghezan, acordă o mare atenție documentării asupra problemelor uzinei. La fiecare temă, după explicațiile teoretice, se fac aplicații practice pe baza acestei documentări, folosindu-se grafice, planșe etc.

La expunerea temei cu privire la introducerea tehnicii noi, propagandistul a venit cu planul de modernizare a utilajelor din uzină, explicînd cursanților cum va spori randamentul utilajelor în urma modernizării și ce efecte economice va avea aceasta. La tema creșterea productivității muncii și căile sporirii ei, propagandistul a venit cu planul de măsuri tehnico-organizatorice al secției mecanică III, explicînd eficiența economică a măsurilor prevăzute. După predarea lecției s-au format 4 colective din rîndul cursanților, fiecare primind sarcina de a studia la locul de muncă cîte una din următoarele probleme ce măsuri se pot lua în vederea realizării de îmbunătățiri constructive, a perfecționării tehnologiei, a îmbunătățirii calității și a unei mai bune organizări a muncii și a locului de producție. Ajutați de propagandist, folosind cunoștințele dobîndite din studiul materialului bibliografic, cursanții din aceste colective au analizat cu mult simț de răspundere problemele locului de muncă. Concluziile lor, prezentate în seminar sub forma unor referate, au dat naștere la discuții vii, care s-au concretizat în 21 de propuneri de îmbunătățire a muncii. Un singur exemplu ne edifică asupra eficienței discuțiilor din acest seminar. Colectivul din care au făcut parte tovarășii ingineri Peligrad Ovidiu, Rădoi Nicolae și alții a propus refacerea tehnologiei la peste 10 produse comparabile, arătînd ce rezerve interne pot fi puse în valoare. Aplicate în producție, aceste propuneri au dus la rezultate bune.

Asemenea metode folosite în învățămîntul de partid dezvoltă inițiativa și competența cursanților, fac să crească participarea lor la conducerea producției.

ROMULUS HILA, lăcătuș,
ION IORDACHE, tehnician,
Uzina „Independența"-Sibiu

În numai o oră...

Am citit cu atenție articolele publicate în „Scînteia" la rubrica „În învățămîntul de partid dezbateri vii, interesante" și am făcut o comparație cu situația existentă în întreprinderea noastră I.S.C.M.-Brazi.

Sînt propagandist de mai mulți ani. Totdeauna am socotit că aceasta este o sarcină de mare răspundere și am căutat să mă pregătesc temeinic pentru fiecare lecție. Particip regulat la seminariile și expunerile de la cabinetul de partid. M-am gîndit adeseori cum să fac ca seminariile cercului pe care-l conduc, de studiere a Istoriei P.M.R. anul I, să fie cît mai interesante, mai bogate în conținut.

Întîmpin însă unele greutăți care afectează serios munca noastră. La noi în întreprindere, sub motiv că la o oră mai tîrzie nu s-ar mai putea asigura mijloacele de transport pentru cei care locuiesc departe, dispunem de cel mult o oră pentru învățămîntul de partid. 10—15 minute din această oră trec cu prezentarea problemelor lecției următoare. În timpul care ne rămîne, nu mai putem discuta decît foarte pe scurt una sau două probleme mai importante. În aceste condiții, cum ar mai putea să fie vorba de dezbateri vii, interesante?

Propagandiștii și cursanții au ridicat această chestiune în repetate rînduri, în ședințe de analiză a învățămîntului de partid, sau cu alte prilejuri. Pînă acum însă, cei în drept nu au luat nici o măsură.

Nu putem să ne împăcăm cu această situație. Sîntem convinși că prin studierea atentă a tuturor posibilităților, se poate găsi o soluție pentru ca și noi, cei care muncim pe acest mare și important șantier, să studiem în învățămîntul de partid în condiții normale.

AUREL D. METELEANCA
muncitor la I.S.C.M. Brazi-Ploiești

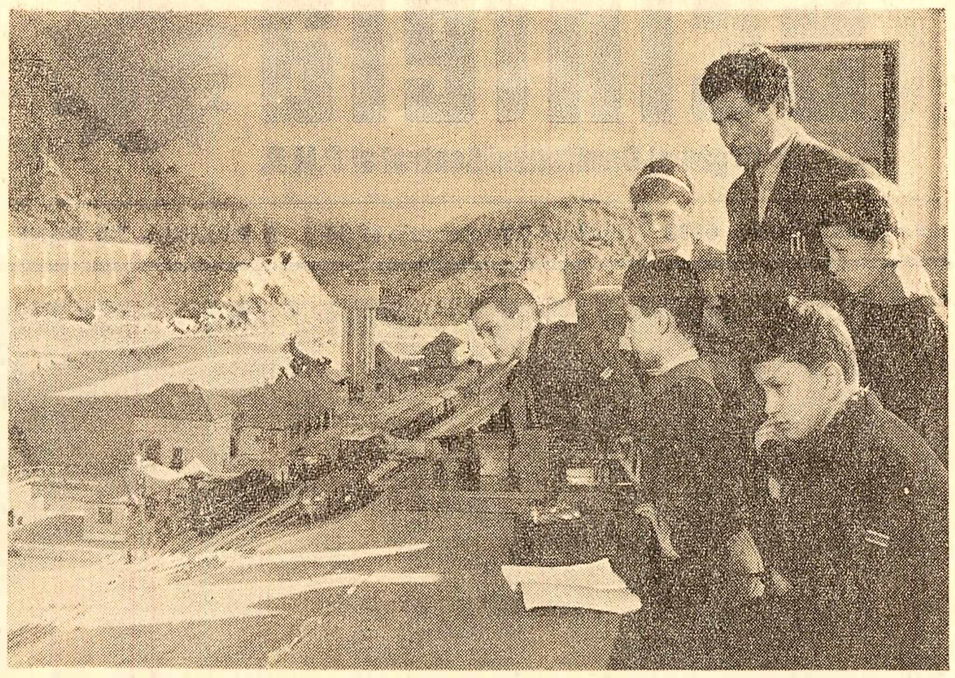

Palatul Pionierilor din Capitală. La cercul de căi ferate pionierii învață regulile de circulație a trenurilor, alfabetul Morse, semnale optice, construcția de locomotive, vagoane, poduri și tunele.

DE-ALE ETICHETEI

FOILETON

În vechime au primit numele de etichetă regulile de bună creștere. După felul cum respectă eticheta puteai să-ți dai seama dacă o persoană este bine crescută sau dacă a crescut cu defecțiuni.

Deunăzi, o femeie frumoasă cu care făceam cunoștință, în momentul cînd mă aplecam să-i sărut mîna, mi-a spus:

— Grosimea taliei mele: 63 de centimetri, îmi pare bine de cunoștință, am 47 de kile, port mantouri numărul 42, născută în... (și așa mai departe).

Faptul, vă dați seama, nu poate fi crezut. Din prima clipă, o femeie nu se apucă să spună toate acestea, dacă respectă eticheta. Rochia ei însă — dacă rochia își respectă eticheta — îți comunică din prima clipă prețul de vînzare și toate celelalte amănunte, în număr total de unsprezece: produs, model, articol, calitate, talie, grosime, comanda, seria, data fabricării, stas, CTC. Toate unsprezece sînt înscrise, la mai orice confecție, pe carlonașul denumit etichetă.

Deunăzi, la magazinul de confecții pentru femei „București"", uitîndu-mă printre rochii — nu ca să-mi cumpăr una, ci în scopuri publicistice — am găsit pe un mantou, cusută îndesat, o astfel de etichetă, iar pe același mantou, mai sus, altă etichetă, îndoită în două, cu aceleași indicative, scrise însă de cîte două ori. Aflasem că acesta este un magazin excepțional, unde vînzătoarele au primit sarcină să-i lămurească pe clienții nedumeriți. Am întrebat:

— De ce pe eticheta asta e scris de două ori același lucru?

— Vedeți, a spus ea, e tipărită de două ori. De aceea a trebuit să completeze rubricile tot de două ori.

— Și de ce e tipărit de două ori?

— Vedeți, m-a lămurit ea, eticheta este îndoită. Dacă o jumătate se pierde, rămîne cealaltă.

— Aha. Și dacă se pierd amîndouă jumătățile, rămîne a treia. Dar dacă se pierde și asta?

— Nu, nu, mi-a spus ea zîmbind, vedeți, fabrica de confecții face acum etichete frumoase, ca asta îndoită. E un progres. Astalaltă, vedeți, e veche, urîtă, cusută grosolan: cred că au lăsat-o doar așa, pentru comparație.

Progresul însă e real, mai ales că un cumpărător e totdeauna o ființă foarte dificilă. Dacă o marfă nu-i place, nu-l convingi nici cu patru etichete; în schimb, ca un dinte de metal în mijlocul gurii unei fete de pețit, o singură etichetă urîtă și prost pusă poate să-l îndepărteze de o marfă atrăgătoare.

— Care dintre cămășile acestea două vă place mai mult? ne-a întrebat directorul unei fabrici de confecții.

Cînd un director de fabrică te întreabă care din două produse este mai frumos, înseamnă că amîndouă sînt la fel și că vrea să-ți demonstreze ceva. Însă, ca să-i fac plăcere, am arătat imediat una dintre cămăși:

— Asta. Asta e mai frumoasă.

— Ei bine, ne-a spus dînsul triumător, sînt amîndouă la fel! Numai că așteia i-am pus o etichetă simplă și frumoasă, biografia e ascunsă; pe cînd la astalaltă, eticheta...

Într-adevăr, eticheta era atît de încărcată cu inscripții și culori, încît cămașa putea să-ți provoace și eczemă. Mi-am amintit imediat de curelele care ne încing pantalonii: întotdeauna am avut o vie admirație pentru răbdarea cu care creatorii lor au scris, pe partea interioară a pielii, un mic roman. Gigel, copil cu talie mică, s-a dus să cumpere o curea pe măsură, dar n-a găsit, pentru că la o curea mică n-ar încăpea toate indicațiile de stas. Oamenii industriei se plîng uneori că unitățile comerciale le cer să scrie pe etichete toate acestea romane, și încă foarte trainic cusute, comerțul însă afirmă că n-a cerut ca etichetele să fie urîte și puse chiar așa la vedere. Nu știu însă de ce trebuie să se discute atîta un fenomen care are urmări pozitive:

Doi prieteni care, iarna aceasta, au fost prinși de o furtună pe munte, mi-au povestit că au petrecut într-o cabană clipe minunate. Radioul se defectase, n-aveau nici cărți, dar vreme de două zile și-au citit bocancii, curelele și cămășile.

Sincer vorbind, există oameni cam superficiali. Unii merg pînă acolo încît dau mai mare importanță viitoarei lor haine și mai puțină etichetei pe care o poartă. N-aș putea să-i înțeleg. Subsemnatul, cînd îmi cumpăr un pardesiu, vreau neapărat să aflu care-i este stasul. Într-o noapte am avut insomnie, nu știam de ce, pînă mi-am amintit că zac într-o pijama nouă și că nu-i știu încă numărul de serie. Cum l-am aflat — era 11 269 și nu 11 270, cum ar putea să-și închipuie unii! — cu curiozitatea satisfăcută am adormit imediat.

Însă am cunoscut un om care, atunci cînd își cumpăra o haină, nu voia să afle decît marca fabricii și prețul. Asta încă n-ar fi nimic. Dar, după ce-și făcea cumpărătura, prima lui grijă era să rupă, mai bine zis, să încerce ruperea etichetei! Era un om burlac și cam nervos. Se întîmplă însă, știți, că mai ușor poți să rupi o haină întreagă, mîneci, revere și buzunare decît să-i desprinzi eticheta. Ei, bine, omul acesta, burlacul acesta, nervosul acesta, în fața ochilor mei îngroziți, după ce a izbutit să sfîșie micul petec, a azvîrlit resturile pe covor!

Dacă aș lucra în comerț, aș cere ca eticheta să cuprindă nu numai seria și numărul comenzii pe care am făcut-o, ci și numărul contractului, data, numărul contului la bancă și anul în care m-am născut.

Aș elimina unele cifre inutile poate — cîți metri măsoară muntele Everest, care e cel mai mare lac din lume și cîtă apă are, distanța de la pămînt la soare și alți cîțiva mici indici care nu mi se par indispensabili pentru vinderea unei perechi de chiloți bărbătești — dar aș cere ca fiecare articol să aibă (și nu discret, strecurat pentru uzul comerțului, ci cusut zdravăn și plumbuit în partide de cîte zece) un indicativ central:

Pentru că, aflu eu multe din etichetă, dar de unde știu dacă am aflat bine? Așa cum mai nici o haină nu circulă fără etichetele ei — una a fabricii, generală, și alte cîteva, de amănunt, cu cîte unsprezece rubrici — la fel fiecare etichetă să aibă eticheta ei. În această etichetă ar urma să se indice:

Autorul etichetei: . . . . . ,
Cine i-a cerut-o: . . . . . ,
Cînd i-a venit ideea: . . . . . ,
Și cît o să-l mai țină: . . . . .

SERGIU FĂRCAȘAN

Pe urmele materialelor publicate

„O LATURĂ IMPORTANTĂ A PREGĂTIRII TINERETULUI ȘCOLAR"

Sub acest titlu a apărut în „Scînteia" nr. 6132 un articol în care se analiza modul de predare a cunoștințelor de marxism-leninism în școlile de cultură generală și profesionale din regiunea Bacău. În legătură cu problemele prezentate în acest articol, Ministerul Învățămîntului ne-a trimis următorul răspuns, semnat de tov. Costin Nădejde, adjunct al ministrului.

„Problema predării cunoștințelor de marxism-leninism în școala medie de cultură generală a stat în mod permanent în atenția Ministerului Învățămîntului. S-au organizat, în diferite regiuni din țară, colective care au analizat felul în care se predau economia politică și socialismul științific. Programele și manualele școlare au fost supuse discuției cadrelor didactice, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea lor din punct de vedere al conținutului științific, al structurii, al volumului, al accesibilității, al formei de prezentare. Pe baza propunerilor făcute de cadrele didactice din învățămîntul mediu și superior, a materialelor publicate în presă, programele și manualele au fost îmbunătățite an de an.

Pentru anul școlar 1964—1965 au fost întocmite programe noi pentru economie politică și socialism științific, pe baza cărora sînt în curs de elaborare manuale noi. Folosind sugestiile primite, se acordă o atenție sporită atît conținutului științific cît și accesibilității problemelor tratate. De asemenea, au fost date indicații privind mai buna organizare a cercurilor pedagogice ale profesorilor care predau aceste discipline, folosirea programelor și manualelor școlare, pregătirea metodică a profesorilor, larga lor informare științifică etc. Pentru continua perfecționare a cadrelor didactice au fost organizate, pînă în prezent, patru cursuri centrale de perfecționare.

Articolul publicat în „Scînteia", concluziile pe care le cuprinde ne vor fi de folos în îmbunătățirea, în continuare, a programelor și manualelor de economie politică și socialism științific pentru școala medie de cultură generală".

„PE TREPTE SUPERIOARE ÎN VALORIFICAREA REZERVELOR PRODUCȚIEI"

La articolul cu titlul de mai sus, publicat în „Scînteia" nr. 6 131, conducerea întreprinderii „Electroceramica"-Turda ne răspunde următoarele: „Critica făcută a fost de un real ajutor în activitatea noastră de producție. Pînă acum ne-a preocupat îmbunătățirea tehnologiei de fabricație și introducerea de noi tehnologii, asigurarea SDV-urilor pentru producție, proiectarea și executarea a diferite mașini, instalații și dispozitive care să contribuie la mecanizarea anumitor operații și la creșterea productivității muncii. Desfășurînd această acțiune pe bază de planuri concrete, cu termene precise și responsabilități, rezultatele nu au întîrziat să apară. În prezent utilizăm în fabricație o glazură cu un grad de alb mai mare și o șligă de turnare cu proprietăți îmbunătățite. Tot pe linia perfecționării tehnologiei a fost introdus un nou procedeu de măcinare a materiei prime; folosim acum un caolin mai bun, care contribuie la îmbunătățirea calității produselor noastre. Se fac încercări de a introduce în producție o nouă glazură pentru produsele de steatit. Este în studiu realizarea unei paste cu rezistență mecanică sporită. În vederea extinderii micii mecanizări, sînt în curs de execuție diferite lucrări: o instalație pentru glazurarea prin pulverizare a produselor presate, o instalație de glazurare prin scufundare a izolatorilor de suspensie pentru linii de înaltă tensiune, o presă semiautomată necesară presării izolatorilor suport".

„CÎND NU SE FOLOSESC DIN PLIN POSIBILITĂȚILE ÎNTREPRINDERII"

În urma publicării articolului cu titlul de mai sus, în „Scînteia" nr. 6 118, Comitetul orășenesc de partid Ploiești a trimis redacției o scrisoare în care se arată: „Cele sesizate în articol au constituit pentru colectivul Uzinei nr. 2 Ploiești un sprijin prețios pentru a-și îmbunătăți munca în viitor. Cauzele neajunsurilor semnalate sînt multiple. În primul rînd, între pregătirea documentației, proiectarea și pregătirea tehnologică) și executarea produselor nu a existat un decalaj normal și de aceea s-a întîrziat fabricarea SDV-urilor. Pentru a se evita o asemenea situație, în acest an s-a făcut din timp pregătirea tehnologică a fabricației majorității produselor. La execuția fundurilor se vor folosi la maximum posibilitățile de presare existente în uzină sau se va colabora cu alte întreprinderi, în scopul sporirii productivității muncii și eliminării muncii manuale. Pentru o mai rațională utilizare a mijloacelor de transport s-au luat măsuri să se asigure un flux continuu și se vor confecționa dispozitive speciale de ridicat în locurile de muncă aglomerate. S-au stabilit din vreme și lucrările de mică mecanizare".

„S-A FĂCUT OARE TOTUL?"

În articolul cu titlul de mai sus, publicat în „Scînteia" nr. 6152, se criticau unele lipsuri în desfășurarea învățămîntului agrozootehnic în gospodăriile colective Cefa, Homorog, Roit și Berechiu, raionul Salonta.

În răspunsul primit din partea consiliului agricol raional se arată că în urma măsurilor luate de organele de partid și de stat, la G.A.C Cefa activitatea cercurilor agrozootehnice s-a îmbunătățit. Astfel, pînă acum s-au ținut 22 de lecții la cercul pentru cultura plantelor de cîmp anul I și 22 de lecții la anul II. Frecvența s-a îmbunătățit simțitor. Tov. inginer Ioan Suciu, care este lector la această gospodărie, a fost îndrumat să predea lecții legate de specificul gospodăriei. S-a îmbunătățit desfășurarea învățămîntului agrozootehnic și la gospodăriile colective Homorog, Roit, Berechiu și Ciumeghiu, unde lecțiile sînt la zi, conform planificării.

S-au luat măsuri ca planșele difuzate să fie afișate în sălile de curs, să fie folosite la expuneri. Articolul din „Scînteia" — se arată în răspuns — ne-a fost folositor în îmbunătățirea învățămîntului agrozootehnic din raion.

„ÎN SLUJBA CONSUMATORILOR"

Articolul intitulat „În slujba consumatorilor", apărut în „Scînteia" nr. 6 156, critica, printre altele, unele lipsuri ale comerțului în regiunea Galați. În răspunsul trimis redacției de Direcția comercială a sfatului popular regional se arată: „Articolul a constituit un prilej de analiză a activității noastre. În urma acestei analize, am cuprins într-un plan de măsuri obiective concrete legate de studiul cererii de consum ca: Organizarea unei expoziții cu vînzare (cu chestionare și fișe de raft), consfătuiri cu consumatorii pe diferite teme (căminul nostru, ce purtăm etc), o mai bună valorificare a „caietului vînzătorului" etc. Rezultatele vor fi analizate periodic de fiecare organizație comercială și la Direcția comercială, iar concluziile vor fi folosite în pregătirea lucrărilor de contractare. La contractări vom trimite un număr mai mare de șefi de magazine și vînzători, care vin în contact nemijlocit cu publicul consumator. Pe viitor vom ține seama într-o măsură mai mare de aprovizionarea de sezon la fiecare sortiment".

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R. P. Române: Maeștrii cîntăreți din Nürnberg — (orele 19). Teatrul de stat de operetă: Prințesa circului — (premieră, orele 19,30). Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): Maria Stuart — (orele 14,30); Nevestele vesele din Windsor — (orele 20); (Sala Studio): O femeie cu bani — (orele 15,30). Surîsul costă un milion — (orele 19,30). Teatrul „C. I. Nottara" (Sala din bd. Magheru): Cariera pe Broadway — (orele 19,30). (Sala Studio): Bucătăreasa — (orele 20). Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sala din bd. Schitu Măgureanu nr. 1): Omul care aduce ploaie — (orele 19,30); (Sala Studio, din str. Alex. Sahia nr. 76 A): Comedia erorilor — (orele 19,30). Teatrul de Comedie: Umbra — (orele 19,30). Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești: Măria sa... bărbatul — (orele 19,30). Teatrul pentru copii și tineret (Sala din str. C. Mille): Chirița în provincie — (orele 20); (la Sala din str. Eremia Grigorescu, fost cinema „V. Alecsandri"): Nu prea albă ca zăpada și Motanul deștept — (orele 16). Teatrul evreiesc de stat: Opera de trei parale — (orele 20). Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (Sala Savoy): Revista de altădată — (orele 20). Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S.: Cîntă țara mea — (orele 20). Teatrul „Țăndărică": Năzbîtiile lui Țăndărică — (orele 16). Circul de stat: Circul florilor de gheață — (orele 19,30).

CINEMATOGRAFE: Șeherazada — film pentru ecran panoramic: Patria (8,30; 11; 13,30; 16,15; 19; 21,30). Locotenent Cristina: Republica (9,15; 11,15; 13,15; 15,15; 17; 19; 21). București (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Excelsior (9; 11; 13; 15; 17,15; 19,30). Grivița (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Cascada diavolului: Carpați (10, 12; 14; 16), Victoria (10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Bucegi (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Aurora (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (16; 18,15; 20,30). Pași spre lună: Central (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Tomis (10; 11,45; 13,30; 16; 18; 20) Melodia (10; 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30) Seara prietenilor filmului: Carpați (orele 19). Noi doi, bărbații: Capitol (10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,30). Înfrățirea între popoare (13,30; 15,30; 17,45; 20). Omul cu rîcșa — cinemascop: Festival (9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). Feroviar (10; 12,30; 15; 17,45; 20,30). Hoțul din San Marengo: Lumina (de la orele 10 la orele 14 rulează în continuare: 16; 18,15; 20,30). Arta (16; 18,15; 20,30) Legea e lege: Union (15; 17; 19; 21). Program de filme pentru copii: Doina (orele 10). Pisica de mare: Doina (11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). Cînd comedia era rege; Lemnul de rezonanță; Electronicus: Timpuri Noi (de la orele 10 la orele 17 rulează în continuare: 19; 21). Era noapte la Roma (ambele serii): Giulești (10,15; 13; 16; 19), Flamura (10; 13; 16; 19). Scrisoare de la o necunoscută: Cultural (15; 17; 19; 21). Tudor — cinemascop (ambele serii): Dacia (9,30; 13; 16,30; 20). Popular (10,30; 16; 19,30). A 12-a noapte: Buzești (15; 17; 19; 21). Cavalerul Pardaillan — cinemascop: Crîngași (15; 17; 19; 21) Elena din Troia — cinemascop; Unirea (16; 18,15; 20,30). Atențiune, părinți!: Flacăra (14,30; 16,30; 18,30; 20,30). Parașutiștii: Vitan (15; 17; 19; 20,45). Rusalka — cinemascop: Miorița (10; 12,30; 15; 17,45; 20,30). Modern (10; 12,30; 15; 18; 20,30). Qivitoq: Munca (15; 17; 19, 21). Strict secret — cinemascop: Mosilor (15; 17; 19; 21) Viață sportivă: Lira (15; 18; 20,45) Adesgo (15,30; 18; 20,30 Tu ești minunată: Colentina (16; 18,15; 20,30) Nu-i loc pentru al treilea: Volga (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Pompierul atomic: Luceafărul (16; 18,15; 20,30) Ucigașul și fata: Progresul (15,30; 18; 20,15) Privește înapoi cu mînie: Drumul Sării (16; 18,15; 20,30) Valsul nemuritor: Ferentari (16; 18,15; 20,30) A dispărut o navă: Cotroceni (15; 17; 19; 21). Medicamentul care ucide (ambele serii): Pacea (16; 19,15). Podul: Cosmos (16; 18; 20).

TELEVIZIUNE: În jurul orei 17,00 — Transmisie de la Patinoarul artificial „23 August" din Capitală a întîlnirii de hochei dintre echipele: Știința Cluj—Dinamo București. 19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,10 — Pentru pionieri și școlari: Program de cîntece și dansuri populare „Asta e Dobrogea mea", susținut de elevi ai școlilor din Constanța 19.55 — Din viața animalelor (VII) 20.25 — Cîntă Bianca Cavallini. 20.45 — În fața hărții 21.00 — Telemagazin. 22 00 — Muzică ușoară. În încheiere: Buletin de știri, sport și buletin meteorologic.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vreme a rămas umedă, cu cerul acoperit. Au căzut precipitații sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în cea mai mare parte a țării. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura aerului la ora 14 înregistra valori cuprinse între 5 grade la Oravița și minus 1 grad la Iași și Bîrlad. Local s-a semnalat ceață în București: Vreme în general închisă, cu cerul mai mult acoperit. Vîntul a suflat slab Temperatura maximă 3 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 1, 2 și 3 martie în țară: Vremea rămîne umedă cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea precipitații în toate regiunile țării. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul estic. Temperatura ușor variabilă. Minimele vor fi cuprinse între plus 2 și minus 8 grade, iar maximele între minus 3 și plus 7 grade. Ceață locală. În București: Vreme umedă, cu cerul mai mult acoperit. Temporar precipitații. Vînt potrivit din est. Temperatura în scădere ușoară.

ION BRAD

F A M I L I A

Acțiunea romanului „Descoperirea familiei" de Ion Brad, în pregătire la Editura pentru literatură, se desfășoară într-un sat de pe valea Tîrnavei Mici, din primăvara pînă în toamna anului 1962. În atmosfera însuflețită de după încheierea colectivizării, cartea își propune să dezbată problema familiei, a dragostei, să releve dezvoltarea concepțiilor etice noi, în conflict cu cele vechi. Cum e și firesc, asemenea confruntări și dezbateri despre sentimentele intime nu pot avea loc în afara spațiului larg al societății, ele fiind determinate, în primul rînd, de poziția oamenilor față de muncă, față de noile rosturi ale vieții. Fragmentul de mai jos schițează tocmai un asemenea „moment de studiu" al unei psihologii noi, individuale și colective, în mișcare.

Ploaia, foarte insistentă dimineața, obosise după-amiază, și se opri.

Ion Cireș convocă la sediul gospodăriei colective, după cum se înțelesese cu Onișor, pe unii membri și candidați de partid, pe membrii consiliului de conducere. Toți se prezentară la timp.

Invălmășeala vocilor se stinse.

Președintele, așezat la masa acoperită cu o pînză roșie ciupită în cîteva locuri de jarul țigărilor, își opri deodată privirile, cu surprindere și bucurie, pe locul unde ședea într-un fotoliu vechi, mai în fund, Octavian Borcea. Aproape nu-i venea să creadă c-a venit. „Acum ai de grijă, Cireșule, își zicea în gînd, vezi cum îl iei, las-o mai domol, să nu se întoarcă la încăpățînarea lui".

In sală se afla și Artimonuț, bătatul lui Octavian. Dacă va veni cumva vorba despre relațiile dintre tată și fiu, numai bine, amîndoi se găseau de față. „Dar mai bine să nu vie, își continua gîndurile Cireș, în graba acestor secunde înghesuite înaintea începerii discuțiilor. Să nu vie, să-i lăsăm acum în pace. Dar de, gura oamenilor n-o poți astupa. Ce-o fi, om vedea!"

Privirile lui se ciocniră apoi în aer, ca două aripi de pasăre, cu privirile Leliei, fiica sa. Ea stătea pe-o bancă, lîngă Ricu Ninei Ciobotarului, paznicul cocoșat. Ion Cireș se ridică în picioare și spuse.

— Tovarăși, avem cam multe de discutat.

— Multe! se auzi vocea lui Gligor, vințelerul. Acesta era aproape de vîrsta lui Cireș. Se ținea bine. Fusese toată viața paznic la vii. Avea fața roșie, sănătoasă, de om trăit în aer liber, în vînt și soare. Stătea cu capul rezemat în pumn, cu cotul sting pe genunchi, și repeta fără să-și ridice privirile din podea:

— Multe!...

Se obișnuise să bombănească și să mestece în gură cîte un cuvînt. Te miri pe care-l alegea. Pe semne, era un tic al liniștii și singurătății lui de fiecare zi.

— Cu mulți dintre voi am discutat cîte ceva și ieri, continuă Cireș, cînd am fost pe cîmp, la vii și la Tău, împreună cu tovarășul Onișor. Am văzut multe, m-am sfătuit și cu el, m-am gîndit la toate și iată ce am de zis. Mai întîi, că familia, casa omului, poate fi și rai și iad. Cum și-o face fiecare. Așa-i?

— Așa-i, confirmă Gligor.

— E greu să-și conducă omul și capul, d-apoi familia. E greu să-ți conduci familia, d-apoi o gospodărie de trei sute de familii. Dar noi de-aia am fost aleși, de-aia sîntem comuniști, să avem fiecare un cap cît zece. Să judecăm și să le descurcăm pe toate... Unele lucruri nu merg tocmai bine la noi și numai din pricina noastră. Pare c-am uitat vorba bătrînilor că „orînduiala e cîștig de timp". E bine să ne-o amintim barem acum, cînd s-or îngrămădit pe capul nostru toate muncile verii. Timpul ne dă ghionți. Secerea bate ca mîine poimîine la ușă, sapa de-a doua a cucuruzului nu e gata și ne așteaptă cea de-a treia... Aici tresăriră mai mulți.

Gligor, ridicîndu-și privirile din podea, nerăbdător ca întotdeauna, spuse:

— Măi Cireș, dacă săpăm cucuruzul și-a treia oară, cine dracu' mai sapă viile? Cine le dă ultima stropitură, cine le curățâ de lujeri și de circei?

— Voi, Gligore. Brigada voastră viticolă. Nu v-o stricăm, n-avea grijă. Tu n-auzi că tocmai despre-o planificare mai bună vorbim? se răsti la el, ca între vechi prieteni, președintele. Ai răbdare, c-ajungem și la vii, și la grădina de zarzavaturi, și la construcții. Dar principalul pentru colectiva noastră este munca pămîntului și prăsila vitelor. Două țițe curgătoare, care îndestulează pe toată lumea. Așa-i oameni buni?

Cireș uitase că și-a propus să nu mai pună întrebări. Dar cum de întreruperile și amestecul lui Gligor tot nu putea scăpa, își reluă, astfel, dialogul direct cu sala, care-i răspunse pe mai multe voci: „Așa-i!", „Așa-i!"

— Nu-i bogat pămîntul nostru, oameni buni, nu-i așa gras ca în alte părți, dar nici sărac nu-i. Dealurile astea nu-s de argilă. Is de aur, așa să știți. Și aurul ăsta are un nume: cucuruzul. El, drăguțul, se cațără și pe dealuri, ca vița de vie. Numai să-l știm hrăni și îngriji. De știut știm noi, nu-i vorbă, că doar aici cu el am crescut, dar mai avem încă multe de învățat. Că altfel, de ce dracu să ne mai numim colectiviști, dacă nu forțăm pămîntul să se poarte cum scrie la carte?

— Ce tot îndrugi acolo, măi Cireșule? îl apostrofă iarăși Gligor.

Ceilalți ascultau atenți. Octavian Borcea, deși posomorit încă, era numai ochi și urechi. Își zicea în sine:

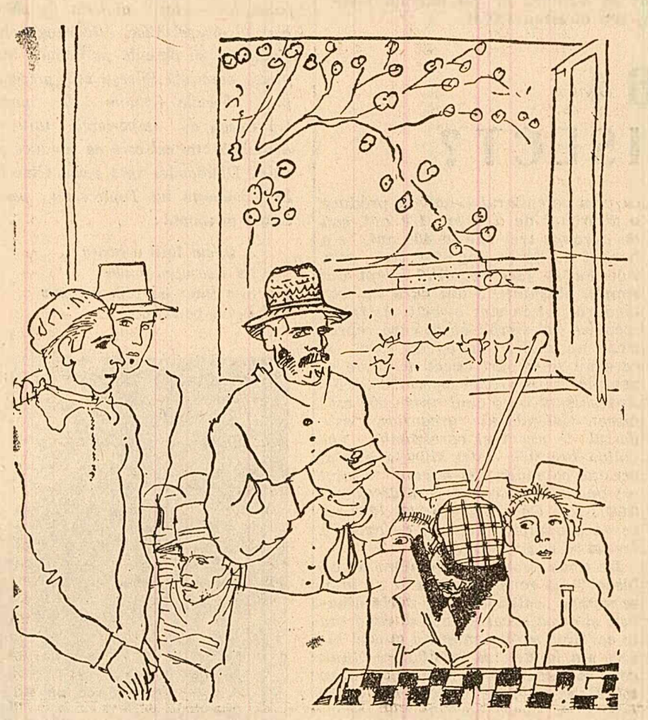

Desen de TRAIAN BRĂDEAN

„Că, mă, de unde mama supărării le-ai învățat tu pe toate, Cireșule?" Semn bun: nu-i mai zicea nici în gînd „Neutrule". „Pare c-ai fi inginerul ăsta cu trei nume, agronomul nostru, care s-o betegit, așa le-ntorci".

Absența agronomului i-a întărît Leliei și mai mult convingerea că Axente, iubitul ei plecat în Dobrogea, ar face bine să revină acasă, să lucreze ca agronom aici, în colectiva lor. Și Octavian, în frămîntările lui încurcate, se oprea uneori la gîndul acesta, dar nu cu destulă hotărîre. „Dacă-l chem eu, tot nu vine, cu toate că-i copilul meu. Și decît să nu vie, dacă-l chem, mai bine să rămînă pe loc. Treaba lui, că tot nu-l chem. Numa' dacă..." Se opri, împiedicat iar de același prag, de care spera acum să scape mai ușor. Constatarea involuntară că, totuși, nu-l poate încă trece, îl făcu să se răsucească pe scaun.

Cireș n-apucă să-i răspundă lui Gligor, că acesta îl întrebă mai departe:

— Nu văd care-s **negativele,** la cucuruz, dacă zici că le-am făcut pe toate ca la carte.

— Despre negative, cum le zici tu, Gligore, să vorbească mai bine Artimonuț, că el îi brigadier de cîmp.

— Să vorbească! se auziră voci.

Artimonuț se ridică în picioare. Era înalt, cioplit dintr-o bucată, ca toți din neamul Borceștilor. Tatăl său tresări. „Mă, ai de grijă să nu te încurci!"

— Dac-ar fi după mine, începu Artimonuț, ar trebui să-l contrazic pe tovarășul președinte. (Mișcare în sală. „Vezi numai să nu te contrazică el pe tine, că-l muncești pe tatăl tău să-ți ridice casă nouă" se gîndeau unii). Și uite de ce, tete Ioane. Dumneata ai o vorbă care merge cam așa: „La noi mămăliga amiroasă a carne de porc". Apoi, dacă vrem să creștem porci, nu putem distruge cultura intercalată, adică dovlecii, cu care trebuie să-i hrănim.

— Cam așa-i! se auziră trei glasuri, din trei părți ale încăperii.

...Președintele trecu mai departe. Ca să nu mai vorbească tot el, îl porni pe zootehnist să ia cuvîntul.

Acesta era un bărbat tînăr, îndesat și oacheș, venit tocmai din Oltenia, de pe lîngă Tîrgu-Jiu. Se însurase cu o zăpădeancă, îndată după terminarea școlii, la Sibiu. Era soră medicală. Făcură nunta fără popă, de-aceea socru-său se zburli rău și nu-i primi în casă. Ședeau la un fecior de-al lui Gîdea, într-o cameră închiriată. Dacă văzu socrul că ginere-său, Petre, e om de omenie, priceput și prețuit în gospodăria colectivă, mai socotind că au și el și ea leafă, i-a chemat înapoi, acasă. Dar olteanul i-a răspuns: „Taică socrule, mi-ești drag, dar mai de la distanță! Și-apoi, neam neneam, brînza-i pe bani!"

— „O, fi-ți-ar brînza de rîs!" i-a răspuns, cătrănit, zăpădeanul.

Petre judeca mai rapid decît noii lui consăteni și avea un mare debit verbal. „Mai las-o și cu personalul, măi vere, n-o ține tot cu acceleratul!" îi zise Ricu într-o zi, pe un ton mult prea familiar, fapt ce-l indispuse pe zootehnist. „Auzi, măi vere! Dar ce, ne-am tras de brăcinar împreună?" De atunci, nu se prea aveau la inimă. Cînd găseau un prilej nimerit își arătau unul altuia colții.

Acum, Petre vorbea mai domol. Se obișnuise, dar știa să se și supravegheze.

— Tovarăși, dați-mi voie să încep cum ar începe președintele nostru. Cu niște proverbe. (Cireș zîmbea. Ricu îl amenința în gînd: „Hai, drace, hai, numa' să nu înghiți tu prazul, cu proverbele tale!"). Le-am adunat de la noi din Oltenia, ca să nu mai zică socru-meu c-am venit cu mîinile goale! (Vorba asta plăcu zăpădenilor. Frunțile se descrețiră. Bărbații își ștergeau cu palma sudoarea de pe față). Mă refer la proverbele despre vite, că doar sînt zootehnist. Și **zoon** însemnează pe grecește animal. („Ni, mă, olteanul, că știe și grecește", bolborosi mai mult pentru sine, Ricu. Cîțiva din jur, auzindu-l, își dădură coate). Proverbe actuale, care merg mînă în mînă cu politica noastră.

— Da' spune-le odată, măi Petre, răsări glasul lui Gligor, care se sforțase mereu să tacă. Numa' vezi să nu meargă mînă în mînă cu politica, cum meri tu cu socru-tău!

— Lasă-l, vințelerule, nu te băga pe ceteraș, interveni Cireș.

Era nerăbdător să audă proverbele, să vadă dacă olteanul vorbește serios sau vrea doar să la în rîs obiceiul președintelui de a-și presăra gîndurile cu zicale.

— Ascultă-aici, nea Gligore, zise Petre. „Numai cu vitele se scoate sărăcia din casă" și „mulțimea vitelor, îmbelșugarea țării..." Ei, acum spune matale, care n-ai nimica de lucru la vie decît să citești toată ziua gazeta, merg astea, sau nu merg, mînă în mînă cu politica noastră?

— Merg! răspunse bucuros Cireș.

— Măi, ăsta, se supără Gligor, dacă mai pui piciorul în vii, te iau cu parii!

— Ia-l! se auzi Ricu.

— Liniște și lăsați gluma! interveni din nou Cireș. Dacă mai ai proverbe, spune-le, că-s bune.

— Unul singur, zise Petre. „Vita se culcă cu un ban și se scoală cu doi".

— Bun!

— Așa-i!

— Adevărat, numai că toate astea depind de trei factori, zise Petre, potrivindu-și tonul pentru explicații mai prozaice. Întîi, soiul vitelor. Doi, furajele. Trei, îngrijirea. Noi, ca începători, am călcat cu dreptul. Dar dacă nu ne gîndim la toate din timp, atunci o putem apuca pe-alături. Putem da în șanț. Cu soiurile nu stăm rău. Avem prăsilă proprie bună, dar și cîteva corcituri bătrîne. Pe astea trebuie să facem cumva să le măritățm. („Cînd s-or mărita și fetele popii", se gîndi Ricu). Le dăm la contract, în toamnă, tîrziu, cînd trag bine la cîntar. În locul lor propun să cumpărăm zece vaci tinere din rasa Brună de Maramureș, grozav de lăptoase. Eu m-aș duce să le cumpăr, continuă Petre, dacă l-ați delega și pe nea Octavian, care am auzit că se pricepe la vite și la tîrg.

Toate privirile se îndreptară acum spre Octavian Borcea. I se rostea numele pentru întîia oară în această adunare. Și i se mai zicea pe deasupra și „nea".

Lelia era lîngă geam. Se uita mereu peste coama sălciilor de pe malul Tîrnavei, spre lunca revărsată în verde negru, noroios, cu o apă de primăvară. În mijlocul ei se înalță ostrovul haltei Zăpadia, parcă suspendat acolo cu două frînghii de oțel: linia ferată. Trecea chiar acum trenul de șase, cursa muncitorească. Se distingeau perfect, în claritatea luminii de după ploaie, oamenii care urcau în vagoanele înnegrite de funingine. Alții coborau, apucînd cărarea spre sat.

— Propun, zise zootehnistul, tot uitîndu-se în carnețelul ce-l ținea în mîna stîngă, ca îndată după secere, pe jumătate din suprafața desmiriștită, unde-i pămîntul mai bun, să însămînțăm porumb în cultură dublă, ca să avem masă verde pînă tîrziu

(Continuare în pag. IV-a)

PETRE BALOGH „Brigada"

EXPOZIȚIA ANUALĂ DE GRAFICĂ

Azi, în sala Dalles din Capitală, se va deschide expoziția anuală de grafică. Sînt prezentate aproape 500 de lucrări de gravură, acuarele, desene, afișe, caricaturi realizate de 250 de graficieni din întreaga țară. Expoziția rămîne deschisă pînă la sfîrșitul lunii martie.

BIENALA DE ARTĂ POPULARĂ

În prezent, aproape 100 000 de creatori populari de la orașe și sate se pregătesc pentru cea de-a treia Bienală de artă populară. La această largă întrecere artistică, menită să valorifice și să îmbogățească tezaurul de artă populară, ei participă cu variate lucrări: costume, cusături, broderii, țesături populare, împletituri, ceramică, crestături în lemn, obiecte lucrate în piele, os, piatră, metal, pictură pe sticlă inspirate de tradițiile locale specifice. Lucrările vor fi prezentate publicului în cadrul a numeroase expoziții, ce se vor deschide în întreaga țară. Lucrările selecționate de-a lungul concursului vor figura în expoziția republicană, al cărei vernisaj va avea loc la București, în luna august. Bienala de artă populară se va desfășura în mai multe etape: intercomunală (1—15 aprilie), raională (1—15 mai), regională (1 iunie—1 iulie) și republicană (15 august—1 octombrie).

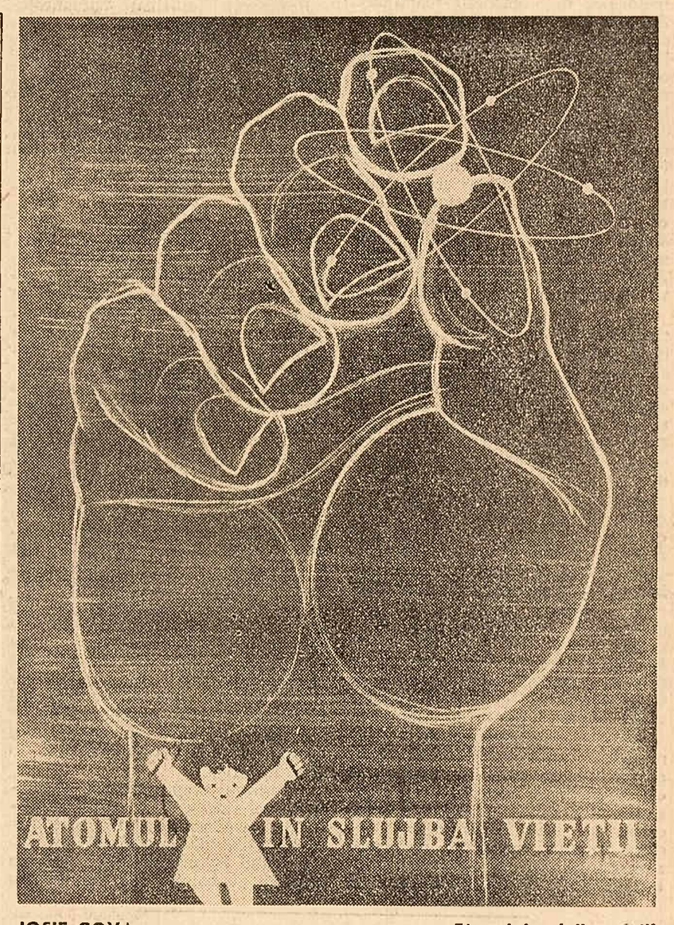

IOSIF COVA **Atomul în slujba vieții**

Din expoziția de afișe deschisă la Galeriile Fondului plastic

HECTOR MUNRO (Saki)

T O B E R M O R Y

Scriitorul englez Hector Munro, cunoscut sub pseudonimul Saki (1870—1916), după cîțiva ani de serviciu în poliția colonială britanică devine colaborator al unor ziare engleze și, mai tîrziu, corespondent de presă al ziarului „Morning Post" într-o serie de țări europene. Bun cunoscător al vieții mondene, umorist nu rare ori straniu dar întotdeauna spiritual și acid, Hector Munro s-a făcut cunoscut îndeosebi prin povestiri satirice, pline de adevăr, de simțul riguros al dreptății, povestiri semănînd adesea cu niște fabule (de altfel, într-un volum de profiluri oamenii politici ai vremii sînt înfățișați sub chipul unor animale). Atras de calitățile sale, scriitorul Graham Greene a tipărit acum cîțiva ani o amplă culegere a povestirilor lui Saki, făcîndu-l astfel cunoscut în lumea întreagă. Referindu-se la obiectul satirei povestirilor lui Saki, Graham Greene îl compară pe Munro cu „un bandit-cavaler de drumul mare care nu atacă decît pe cei bogați".

Publicăm mai jos în formă prescurtată una din povestirile lui Saki.

Atenția tuturor era concentrată asupra domnului Cornelius Appin. Dintre toți oaspeții lady-ei Blemley, era singurul despre care nu se știau decît lucruri îndeajuns de vagi. Cineva spusese despre el că „nu e prost", iar gazda îl invitase cu speranța că domnul Appin va binevoi să cheltuiască măcar o parte a însușirilor sale intelectuale în folosul amuzamentului general. Dar pînă la ora ceaiului, lady Blemley nu izbutise încă să descopere în ce domeniu excelează însușirile domnului Appin, — în ipoteza că acesta avea cu adevărat vreo însușire deosebită. Și acum, iată-l pretinzînd că a făcut o descoperire pe lîngă care inventarea prafului de pușcă, a tiparului și a mașinii cu abur nu sînt decît fleacuri lipsite de importanță.

— Și ne cereți chiar să credem, i se adresă sir Wilfrid, că ați descoperit mijlocul de a înzestra animalele cu darul vorbirii, și că acest drag bătrînel de Tobermory s-a dovedit primul dumneavoastră elev strălucit?

— Am consacrat acestei probleme șaptesprezece ani de muncă, răspunse domnul Appin, însă numai acum opt sau nouă luni am întrezărit în sfîrșit perspectiva unei apropiate izbînzi; în clipa cînd l-am cunoscut pe Tobermory, acum o săptămînă, mi-am dat seama pe loc că mă aflam în prezența unei „superpisici" dotate cu o deșteptăciune extraordinară.

Nimeni din cei de față nu manifestase nici cea mai vagă neîncredere, doar buzele lui Clovis părură să articuleze în șoaptă cîteva silabe ce trădau profundele-i îndoieli.

— Vreți să spuneți, întrebă doamna Resker după un scurt moment de tăcere, că l-ați învățat pe Tobermory să pronunțe și să înțeleagă unele cuvinte simple, monosilabice?

— Draga mea doamnă Resker, îi răspunse cu răbdare făcătorul de minuni, asta e o metodă care se folosește în educarea copiilor, a sălbaticilor și a adulților arierați; cînd ești pus în situația să instruiești un animal dotat cu o inteligență excepțională nu e cazul să recurgi la aceste metode mult prea lente. Tobermory e capabil să vorbească limba noastră cît se poate de corect.

De astă dată Clovis murmură foarte distinct: „nătărăul!" Sir Wilfrid se manifestă mai politicos, dar cu tot atîta scepticism.

— Ce-ar fi să aducem pisica, pentru ca s-o auzim cu urechile noastre? propuse lady Blemley.

Sir Wilfrid se duse să caute animalul și, în așteptare, ascultară, fără tragere de inimă, cîteva numere de ventrilogie, mai mult sau mai puțin izbutite.

După cîteva clipe, sir Wilfrid se înapoie gîfîind, palid, cu ochii holbați de uimire.

— Dumnezeule mare! E adevărat! Tulburarea lui părea sinceră și cei de față se aplecară spre el cu un interes brusc deșteptat.

Prăbușindu-se într-un fotoliu, continuă înainte chiar de a-și recăpăta suflul:

— L-am găsit moțăind în fumoar și i-am spus să vină să-și bea ceaiul. M-a privit clipind ca de obicei din ochi, așa că am adăugat: „Hai, Toby, nu ne lăsa să te așteptăm". Închipuiți-vă că mi-a răspuns cu cel mai obișnuit glas pe care l-am auzit vreodată că o să vină cînd o să creadă el de cuviință! Cît pe ce să leșin de groază!

Appin se adresase unor auditori predispuși la incredulitate; mărturia lui sir Wilfrid avu darul să-i convingă pe dată. Din toate părțile izbucniră exclamații, în timp ce savantul ședea fără să scoată un cuvînt, bucurîndu-se de primele roade ale formidabilei sale descoperiri.

În mijlocul acestui tărăboi, Tobermory pătrunse în încăpere și se strecură cu pași ușori și cu o nepăsare studiată printre musafirii așezați în jurul mesei.

O tăcere apăsătoare, plină de stinghereală, se lăsă asupra asistenței. Fiecare considera că, de fapt, e jenant să te adresezi ca de la egal la egal unei pisici domestice, chiar dacă asupra nivelului ei intelectual nu mai planează nici un fel de îndoială.

— Vrei puțin lapte, Tobermory? întrebă lady Blemley cu o voce oarecum crispată.

— Mulțumesc, cu plăcere, răspunse pisica pe un ton care trăda cea mai deplină indiferență.

Un fior, pe care nu și-l putură stăpîni, îi străbătu pe toți; e lesne așadar de înțeles de ce, atunci cînd lady Blemley turnă laptele în farfurioară, cu o mînă care tremura puțin, ea vărsă și pe de lături cîteva picături.

— Mi se pare că mai mult l-am împrăștiat, se scuză ea.

— Nu-i nimic, făcu Tobermory, **nu-l** covorul meu preferat.

Tăcerea se lăsă din nou; în cele din urmă, cu glasul ei convingător de asistentă socială, doamna Resker îl întrebă pe cotoi dacă-i fusese greu să-și însușească limbajul omenesc. Preț de o clipă, Tobermory se uită drept în ochii ei, apoi privirea i se pierdea în depărtări, în timp ce pe față i se întipărea o expresie de desăvîrșită seninătate. Nici vorbă, nu era dispus să răspundă la întrebări inutile.

— Ce părere ai despre inteligența oamenilor? întrebă cu voce plîngăreață Mavis Pellington.

— Despre a cui inteligență anume? i-o întoarse cu vădită răceală Tobermory.

— Oh, despre a mea, de pildă, făcu Mavis, hlizindu-se.

— Mă puneți într-o situație delicată, zise Tobermory, al cărui glas, și cu atît mai mult atitudinea, nu trăda nici urmă de stinghereală. Cînd s-a discutat dacă să fiți invitată la acest week-end, sir Wilfrid s-a opus pe motiv că sînteți cea mai mărginită femeie din cîte cunoaște el; spunea că trebuie făcută o distincție între ospitalitate și acordarea de azil deficienților mintali. Lady Blemley i-a răspuns că tocmai lipsa dumneavoastră de inteligență constituie unicul motiv pentru care vrea să vă invite, căci sînteți singura persoană pe care o presupune destul de idioată ca să cumpere mașina lor cea veche. O știți, aceea pe care au poreclit-o „visul lui Sisif", fiindcă urcă ușurel la deal atunci cînd o împingi din spate.

Protestele lady-ei Blemley ar fi apărut mai convingătoare, dacă, chiar în acea dimineață, nu i-ar fi dat a înțelege lui Mavis, pe un ton nepăsător, că mașina despre care era vorba i-ar prinde de minune în Devonshire, unde avea o proprietate.

Maiorul Barfield interveni, încercînd să salveze situația:

— Cum evoluează aventura dumitale cu mica pisicuță dungată din grajd?

Chiar în clipa în care formulase întrebarea, toată lumea își dădu seama că făcuse o gafă.

— În general, despre aceste lucruri nu se discută în public, declară Tobermory cu răceală. Din puținul pe care l-am văzut observîndu-vă comportarea de cînd vă aflați în această casă, îmi închipui că nu v-ar face deloc plăcere dacă m-aș apuca să povestesc cîte ceva și anume despre propriile dumneavoastră golănii.

Panica ce urmă, nu-l cuprinse numai pe maior.

— N-ai vrea să te duci să vezi dacă bucătăreasa ți-a pregătit cina? îi propuse la iuțeală lady Blemley motanului, făcînd abstracție de faptul că trebuiau să se mai scurgă două ceasuri încheiate pînă ce Tobermory urma să-și ia cina.

— Mulțumesc, răspunse Tobermory, abia am isprăvit ceaiul. Nu vreau să mor dintr-o indigestie.

— Pisicile au nouă vieți în ele, știi doar, replică glumeț sir Wilfrid.

— Posibil, i-o întoarse Tobermory, dar au totuși un singur ficat.

— Adelaide! interveni domnișoara Cornett, te gîndești să trimiți pisica asta la bucătărie, ca să stea la taifas cu slugile?

Panica pusese acum stăpînire pe toți. Un balcon îngust înconjura ca un brîu întreg castelul și majoritatea ferestrelor dădeau în acest balcon; își amintiră consternați că acolo era locul de plimbare favorit al lui Tobermory, căci putea să supravegheze nestingherit porumbeii și... dumnezeu mai știe ce. Dacă avea de gînd să-și povestească memoriile în toiul acestei crize de sinceritate, consecințele puteau fi mai mult decît dezastruoase. Domnișoara Cornett, care-și petrecea o bună parte din vreme în fața oglinzii spre a retușa unele capricii ale naturii, păru la fel de fulburată ca și maiorul. Doamna Scrawen, care scria versuri de o sălbatică senzualitate, dar ducea o viață austeră, se mulțumi să manifeste oarecare enervare; dacă ești cumpătat și virtuos în viața particulară, nu ții neapărat ca toată lumea s-o știe. Bertie van Tahn — care la cei șaptesprezece ani ai săi era deja atît de desfrînat încît de mult renunțase să coboare mai jos pe panta depravării — se făcu alb ca varul, dar nu făcu greșeala s-o ia la goană, așa cum procedă Odo Finsberry, un tînăr care, după cum socotea lumea, era destinat să facă carieră ecleziastică; poate că acesta din urmă se îngrozise la gîndul că risca să audă povești scandaloase despre alții. Clovis avu prezența de spirit să rămînă nepăsător; calcula în gînd cît timp i-ar trebui ca să-și procure prin niște anunțuri la mica publicitate niscaiva șoareci grași, cu care să-l cinstească apoi pe Tobermory.

Chiar și într-o împrejurare atît de delicată ca cea de față, Agnès Resker nu suporta să rămînă prea multă vreme pe planul al doilea.

— De ce-oi fi venit aici? întrebă ea pe un ton dramatic.

Tobermory crezu că e de datoria lui să-i spulbere cumplita nedumerire.

— Judecînd după cele ce-i spuneați ieri domnișoarei Cornett pe terenul de crochet, erați în căutarea unui loc unde să găsiți adăpost și mîncare. I-ați înfățișat pe lady și pe sir Blemley ca pe cei mai plicticoși oameni posibili, dar ați adăugat că au bunul simț să țină o bucătăreasă de mare clasă; dacă n-ar fi procedat așa, cu greu ar mai fi prins niște musafiri care să le calce pragul pentru a doua oară.

— Nu-i adevărat! Nici măcar un singur cuvînt nu-i adevărat! Să spună și domnișoara Cornett... izbucni nefericita Agnès.

Dar Tobermory nu se lăsă:

— Domnișoara Cornett i-a povestit toate acestea lui Bertie van Tahn, zicîndu-i la rîndul ei: „Femeia asta este de o lăcomie care întrece orice închipuire; ar fi în stare să se ducă oriunde pentru patru mese pe zi". Iar Bertie van Tahn i-a răspuns...

Din fericire, această relatare se întrerupse brusc aici. Tobermory zărise pisoiul cel mare, de culoare gălbuie, al pastorului, strecurîndu-se printre tufișurile gardului viu, înspre grajd. Cît ai zice peșe se făcu nevăzut prin ușa deschisă a balconului.

Nici nu apucase să dispară bine strălucitul său elev, că profesorul Cornelius Appin se văzu copleșit de o furtună de reproșuri, care de care mai usturătoare, de întrebări disperate și de rugăminți fierbinți. El era răspunzător pentru această situație, așa că era de datoria lui să ia măsuri, să împiedice agravarea ei. Putea oare Tobermory să transmită și altor pisoi această cumplită însușire? Așa suna prima întrebare la care se văzu silit să răspundă. E posibil, îi lămuri el, să fi început s-o inițieze și pe drăguța lui, pisicuța cu care se întîlnea în grajd, dar nu e de presupus că a avut vreme să avanseze prea departe în această direcție.

— În acest caz, declară domnișoara Cornett, Tobermory o fi el un motan de preț și un animal domestic fermecător; dar sînt de părere — și, sînt sigură, Adelaide, că ești de acord cu mine — că trebuie să dispară fără întîrziere, atît el, cît și pisica aia din grajd.

— Am putea să-i punem puțină strichnină în resturile de mîncare pe care i le oprim întotdeauna, spuse sir Wilfrid, și mă duc chiar acum s-o înec cu mîna mea pe pisica din grajd.

Neavînd la dispoziție trenuri la ore acceptabile și arzînd de dorința de a vedea povestea cu adevărat lichidată, oaspeții nu o șterseră cu toții imediat; totuși, despre cina din acea seară nu se poate spune că, din punct de vedere monden, a constituit tocmai un succes. Agnès Resker se mărgini să mănînce ostentativ o singură felioară de pîine prăjită fără unt, din care mușca de parcă ar fi fost vorba de dușmanul ei personal; în timp ce Mavis Pellington, cît ținu masa, se închise într-un mutism care ascundea porniri vindicative. Lady Blemley se străduia să întrețină ceea ce ei i se părea că e o conversație, dar nu slăbea ușa din ochi. O farfurie plină cu resturi de pește, în care se presărase cu migală otravă, era pregătită pe bufet, dar toate felurile fură servite, se ajunse chiar la desert, fără ca Tobermory să-și facă apariția nici în sufragerie și nici pe la bucătărie.

Dacă e posibil de crezut așa ceva, micul dejun fu și mai apăsător decît cina; nu apucaseră însă să-l isprăvească cînd, pe neașteptate, lucrurile fură limpezite. Un grădinar aduse cadavrul lui Tobermory pe care îl găsise prin tufișuri. După urmele de mușcături pe care le avea pe gît și după firele de păr gălbui care-i mai rămăseseră înfipte între gheare, ghiciră lesne că își dăduse duhul în urma luptei inegale cu uriașul pisoi al parohiei.

Spre prînz, majoritatea oaspeților părăsiră castelul, iar după dejun, lady Blemley își venise destul de bine în fire, ca să se hotărască să-i scrie pastorului în termeni foarte violenți despre pierderea scumpului ei cotoi...

DIN LUMEA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

Metode moderne de anestezie

- De la mătrăgună la... eter
- Protejarea organismului
- Anestezia electrică

Zilnic în sălile de operație și în cabinetele de tratament ale spitalelor și policlinicilor unii dintre bolnavi sînt supuși celor mai diferite intervenții chirurgicale. De la extracția unui dinte și pînă la cele mai dificile operații pe abdomen, torace sau craniu toate aceste intervenții cer ca pacientul să fie bine anesteziat, adică să nu simtă durere, să fie relaxat psihic și somatic pentru a permite chirurgului să lucreze nestingherit, să nu resimtă decît într-o măsură foarte redusă efectul agresiunii operatorii și, eventual, să doarmă. Mijloacele actuale de care dispune medicina permit realizarea acestor deziderate, fapt care a dus la dezvoltarea impetuoasă a chirurgiei.

Dacă chirurgii pot aborda astăzi toate organele corpului omenesc, acest lucru este datorit în mare măsură dezvoltării și perfecționării metodelor de anestezie-reanimare. Această specialitate tînără își trage obîrșia din cele mai vechi timpuri. Încă în scrierile cuneiforme, vechi de peste 4 000 de ani, se amintește de utilizarea pentru combaterea durerii a unor extracte de măselariță, mac, mătrăgună, cucută, lăptucă și băuturi alcoolice. Herodot relatează, în rîndul său, că locuitorii de pe vremuri ai teritoriului țării noastre foloseau extracte din cînepă, de tipul hașișului, în scopuri analgezice. Metodele utilizate erau însă imperfecte, iar drogurile impure duceau la efecte foarte variabile și la fenomene toxice.

Nu se poate vorbi de o anestezie bazată pe metode științifice decît odată cu descoperirea unor substanțe cu acțiune satisfăcătoare și lipsite de toxicitate. Prima substanță din această serie a fost protoxidul de azot sau gazul hilariant. El a fost descoperit spre sfîrșitul secolului al XVIII-lea și a fost urmat de eter și cloroform, anestezice rămase clasice pînă nu de mult. Acestea, la care s-au adăugat noi descoperiri, au făcut posibilă apariția în a doua jumătate a secolului al XIX-lea a celor două tipuri mari de anestezie — anestezia generală, care creează condițiile pentru executarea intervenției chirurgicale prin adormirea bolnavului, și anestezia de conducere din care fac parte metodele de anestezie locală și metodele de anestezie ce acționează asupra căilor nervoase din măduva spinării.

Metodele încă imperfecte de administrare și toxicitatea drogurilor au făcut ca anestezia să acționeze și ea ca un factor agresiv asupra organismului, șocul anestezic sumîndu-se cu șocul operator. În aceste condiții, operațiile pe abdomen sau pe membre au început totuși să poată fi rezolvate cu un risc care scădea progresiv. Abordarea organelor toracice și a creierului însă a mai constituit încă mult timp o problemă dificilă a cărei rezolvare nu a fost posibilă decît odată cu perfecționarea în ultimii 40 de ani a metodelor de anestezie și reanimare dublate de cunoașterea din ce în ce mai perfectă a funcțiilor organismului sănătos și bolnav.

În mintea multora dintre noi, bolnavi și medici, mai stăruie și azi tabloul din sălile de operație de altă dată cînd pacientului i se punea pe față o mască de tifon pe care se turna anestezicul, senzația de sufocare, agitația inconștientă a acestuia urmată de somnul anestezic cu respirație greoaie. Intervențiile chirurgicale făcute în astfel de condiții constituiau un risc mare pentru bolnav în afară de faptul că reprezentau și o agresiune psihică intensă. De aceea persistă și azi la mulți bolnavi părerea că faza cea mai periculoasă a unei intervenții ar fi anestezia și nu operația.

Metodele de anestezie de care dispunem în prezent fac ca aceste intervenții să nu mai constituie un act agresiv. Dimpotrivă, ele asigură o perfectă desfășurare a actului operator, iar preocuparea permanentă pentru psihicul bolnavului, pentru ușurarea suferinței acestuia în perioada pre și postoperatorie contribuie la realizarea unei evoluții lipsite de incidente în marea majoritate a cazurilor.

Pregătirea judicioasă preanestezică și sedarea scad tensiunea nervoasă a viitorului operat ; o simplă înțepătură în venă este suficientă pentru „inducția" anesteziei care se instalează lin, fără agitație și este menținută cu anestezice puțin toxice și cu o aparatură perfecționată pe toată durata operației, asigurînd chirurgului condiții optime de lucru. Chiar în cazul aplicării unei anestezii de conducere se pot realiza condiții care să asigure o securitate maximă. Această modificare radicală a metodelor de anestezie este datorită mai multor factori care derivă de fapt din cunoașterea din ce în ce mai perfectă a funcțiilor organismului. S-au creat aparate a căror funcție, departe de a stînjeni respirația bolnavului, permit asistarea unei respirații insuficiente sau chiar efectuarea respirației artificiale. Anestezicele noi ca ciclopropanul sau halothanul, precum și o serie de droguri ajutătoare posedă o toxicitate redusă și o activitate puternică. Spre deosebire de epoca în care anestezia era realizată cu un singur drog, fapt care necesita o aprofundare a somnului artificial pînă la nivele toxice, azi cele patru elemente fundamentale ale anesteziei — analgezia, adică suprimarea senzației de durere, relaxarea musculaturii care dă chirurgului liniște în plaga operatorie, hipnoza sau somnul care protejează psihicul bolnavului și acțiunea antișoc care ferește bolnavul de efectele nocive ale intervenției — se realizează prin asocierea unor medicamente cu efecte selective, în doze netoxice.

În ultimul timp a început să se afirme, ce-i drept încă pe scară destul de restrînsă anestezia electrică. Această metodă pare să aibă un viitor destul de promițător, deoarece scutește pe bolnav de toxicitatea care, oricît de redusă ar fi, persistă totuși și la anestezicele moderne.

Odată pătruns în sînge, anestezicul, în funcție de calitățile lui, se fixează pe proteinele plasmei sau rămîne dizolvat în apa plasmei sanguine. El se răspîndește apoi în lichidele organismului, iar pe urmă în organele bogat vascularizate — creier, mușchi, ficat, splină, rinichi — și, în fine, se fixează pe țesuturile grăsoase. Importantă pentru anestezie este faza de dispersie în lichidele organismului, deoarece concentrația pe care anestezicul o atinge în apa ce scaldă celulele nervoase determină profunzimea „narcozei". În contact cu celula nervoasă, anestezicele pot acționa fie frînînd anumite procese enzimatice, fie împiedicînd transmisia influxului nervos de la o celulă la alta. Problema nu este încă pe deplin clarificată. Linus Pauling, cunoscut om de știință, a formulat recent o teorie nouă, explicînd fenomenul de blocare a impulsurilor nervoase prin apariția la nivelul sinapselor, adică a locului de unire între două elemente nervoase, a unor cristale compuse din molecule de apă care înconjoară cîte o moleculă de substanță anestezică.

Se pot realiza astfel cu drogurile pe care farmacologia ni le pune la dispoziție cele mai variate scheme de anestezie, în funcție de caz. Anestezia modernă permite chirurgiei abordarea aproape a tuturor organelor corpului omenesc. În afara organelor cavității abdominale, chirurgii pot opera azi în deplină siguranță organele toracice — pulmoni, esofag, cord și vasele mari — cît și creierul. Sînt posibile operații cu durata de peste 8-10 ore. Tehnicile noi ca, de pildă, răcirea organismului în vederea întreruperii circulației sîngelui, au permis executarea primelor intervenții în interiorul inimii pe cord „deschis", precum și abordarea în cadrul neurochirurgiei a unor tumori vasculare care nu puteau fi operate în alte condiții ; s-au realizat intervenții cu circulație extracorporeală, cu aparat inimă-plămîn artificial, fiind astfel vindecați mulți bolnavi considerați pînă nu de mult intratabili.

O contribuție deosebită la scăderea riscului operator îl are și „reanimarea". Ea constă în urmărirea și reechilibrarea în cursul și după intervenție a tuturor funcțiilor organismului afectate de boală sau de operație. Transfuzia de sînge, administrarea de lichide și substanțe minerale sau hrănitoare în perfuzie, precum și alte măsuri de susținere a funcției respiratorii, prin aplicarea respirației artificiale, a funcției circulatorii prin masajul cardiac, și a celei excretorii prin aplicarea rinichiului artificial etc., constituie unele din elementele care permit refacerea funcțiilor alterate sau temporar întrerupte ale organismului.

În țara noastră, prin grija partidului și guvernului, serviciile chirurgicale au fost dotate cu aparatură modernă de anestezie, cu medicamente etc., s-a organizat pregătirea cadrelor de specialitate care să aplice cu succes noile metode. Merită subliniat și faptul că aparatura și o mare parte a sortimentului de medicamente necesare se fabrică astăzi în țară, ceea ce contribuie la asigurarea unei bune îngrijiri a sănătății oamenilor muncii.

Dr. GEORGE LITARCZEK
șef de lucrări la clinica chirurgicală a Spitalului clinic Fundeni

Cibernetica în medicină

Oamenii de știință sovietici aplică pe scară tot mai largă cibernetica în medicină. Astfel, la Institutul de chirurgie „A. Vișnevski" din Moscova a fost elaborată o metodă de efectuare a operațiilor pe cord, pe baza căreia inima poate fi oprită cu ajutorul unui aparat electronic, timp de 30-40 minute, menținîndu-se circulația artificială a sîngelui numai în creier. Pînă în prezent, pentru astfel de operații se utiliza un aparat care menținea circulația artificială în tot corpul. Noua metodă permite reducerea cantității de sînge conservat, care se utilizează în timpul operațiilor pe cord.

Cercetătorii de la acest institut au construit, de asemenea, un aparat pentru determinarea rapidă a suprafeței arsurilor. Un calculator electronic stabilește aproape instantaneu suprafața arsurilor în raport cu întreaga suprafață a corpului, ceea ce permite diagnosticarea imediată a gravității arsurilor.

Detergenții și impurificarea apelor

Folosirea detergenților pe scară largă poate să ducă la impurificarea apelor. Un mare număr de detergenți folosiți în viața cotidiană conțin sulfonat de alchilbenzen. Ca rezultat, în apele reziduale rămîne, după tratare, o olefină dăunătoare microfaunei și vieții plantelor.

În unele țări s-au luat anumite măsuri pentru a se preîntîmpina contaminarea apei potabile cu detergenți sintetici. În S.U.A. și în R.F.G., aceste măsuri au fost legiferate, iar în Anglia s-a înființat un comitet permanent care a recomandat, printre altele, înlocuirea detergenților „duri" cu alții „moi", capabili să se descompună repede. S-au început și unele cercetări în această direcție. Ele sînt orientate spre fabricarea detergenților pe bază de alcooli din grăsimi și uleiuri naturale, precum și asimilarea unor procedee de fabricare a alcoolilor sintetici pentru înlocuirea celor naturali.

În timpul unei expediții oceanografice : cercetători extrăgînd probe din adîncul apelor

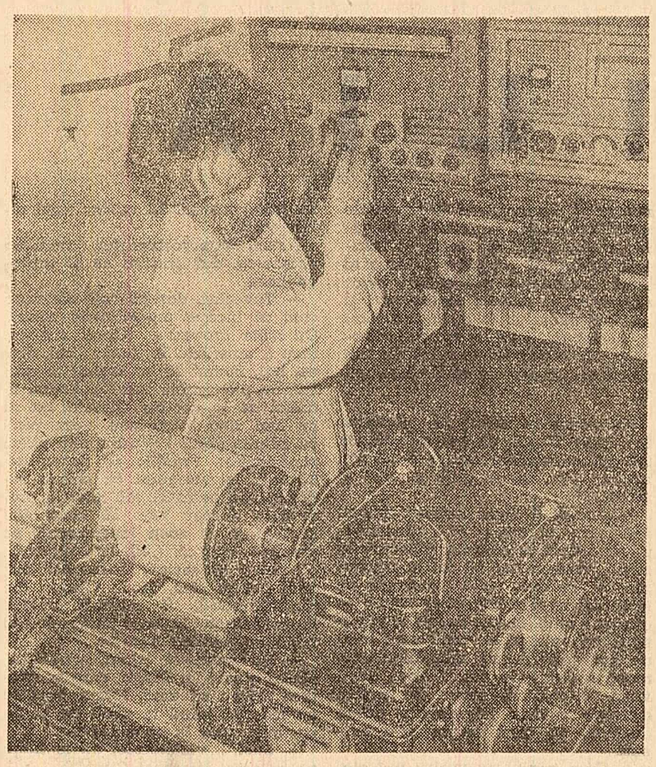

Secția de astronomie. La un cronograf se urmărește înregistrarea unui semnal orar. Cu ajutorul imprimărilor se verifică în permanență mersul orologiilor cu cuarț ale observatorului

DE CE 1964 ESTE AN BISECT?

29 februarie este o dată pe care nu o întîlnim în calendar decît la o perioadă de 4 ani. Adică în fiecare an bisect. Ce este un an bisect ? Cărui fapt se datorește apariția acestei zile suplimentare ? De ce a fost introdusă în calendar ? Iată întrebări la care ne răspunde tovarășa **Cornelia Cristescu,** *cercetător principal la Observatorul astronomic al Academiei R. P. Romîne :*

Durata exactă a unui an, adică intervalul de timp în care Pămîntul face o rotație completă în jurul Soarelui, este de 365 zile, 5 ore, 48 minute, 45,6 secunde. Deci un an nu are un număr întreg de zile. În alcătuirea calendarului trebuie să se țină seama de această durată exactă a anului, dar și de faptul că nu se poate ca începutul anului să aibă loc la diferite ore în cursul zilei de 1 ianuarie.

În anul 46 î.e.n. din inițiativa împăratului Iulius Cezar, un grup de astronomi condus de Sosigene a alcătuit un calendar în care se considera că anul are 365 zile și 6 ore. Diferența de 6 ore se introduce în calendar în felul următor : trei ani succesivi aveau 365 zile, iar al patrulea aveo 366 zile. Un asemenea an se numește bisect. Se poate ști dacă un an este bisect sau nu, după cum numărul său se împarte sau nu exact la 4. Astfel, anii 1956, 1960, 1964, 1968, 1972 sînt ani bisecți. Dar în calendarul iulian un an calendaristic este cu 11 minute și 14,4 secunde mai lung decît un an astronomic. Din acumularea acestor minute, după 128 ani apare o nouă zi. Astfel, pînă în 1582 calendarul acumulase 11 zile. Echinoxul de primăvară nu se mai producea la 21 martie, ci la 10 martie. Trebuia făcută o nouă reformă a calendarului.

Din inițiativa papei Grigore al XIII-lea se introduce un nou calendar — calendarul gregorian. Deoarece prin calendarul iulian se produce o diferență de o zi la 128 ani, sau de aproape trei zile la 400 ani, s-a hotărît scăderea acestor trei zile. Aceasta se face socotind drept ani simpli, obișnuiți, 3 ani care în calendarul iulian sînt bisecți. Astfel se socotesc ani simpli aceia care reprezintă un număr întreg de sute și care nu se împart exact la 4 ; de exemplu anii 1700, 1800, 1900, 2100 sînt obișnuiți, pe cînd anul 2000 este bisect. Calendarul gregorian este destul de exact și corespunde nevoilor practice. Intre durata anului acestui calendar și durata anului astronomic este o diferență de numai 0,0003 zile. Ca urmare, după 3 280 ani se va acumula o nouă zi de care va trebui să se țină seama.

De unde provine denumirea de an bisect ? La romani prima zi a lunii se numea „calendae", iar zilele dinainte și după această dată se raportau la ea. Ziua suplimentară a anului bisect s-a hotărît să se adauge lunii celei mai scurte, februarie, care avea tot 28 de zile. Se credea însă că 29 este un număr nenorocos, un numar neplăcut zeilor. Pentru a introduce totuși această zi în februarie și pentru a „înșela" zeii, s-a stabilit ca o zi, și anume 23 februarie, să se socotească de două ori. Deoarece 23 februarie, fiind a șasea zi înainte de 1 martie, se numea „sextus ante calendas", ziua suplimentară s-a numit, „bisextus ante calendas" ; de aici provine „an bisect".

Studiul mișcărilor Pămîntului, atît cea de rotație în jurul axei proprii cît și cea de revoluție în jurul Soarelui, se află în atenția astronomilor și în zilele noastre, folosindu-se în acest scop metode și mijloace moderne : lunete perfecționate pentru observarea pozițiilor Soarelui și mecanisme care măsoară foarte exact scurgerea timpului.

D. MINCULESCU

Cu ochii turistului

Excursie pe... ecran

Cinci sute de pitești, tineri și vîrstnici, au participat recent la o neobișnuită excursie pe... ecran, avînd ca itinerar orașul Cîmpulung-Muscel și împrejurimile sale. Cu ajutorul a peste 200 de diapozitive în culori, realizate de doi pasionați ai turismului și artei fotografice, medicii Gabriel Plopeanu și Victor Popa, ei au făcut cunoștință cu cele mai frumoase imagini din acest pitoresc colț argeșean. Însoțiți de „Rapsodia română" a lui George Enescu, cei prezenți sînt purtați mai întîi prin orașul Cîmpulung.

Cîmpulungul — prima capitală a Țării Românești — își răsfiră casele de-a lungul rîului Tîrgului pe o întindere de 10 km. Obiectivul fotografic a „spicuit" cîteva imagini ale orașului. Prin fața ochilor se perindă : strada principală ; locuințele noi din centrul orașului ; coloritul frumoaselor costume populare ; pionieri în activitate extrașcolară ; grădina publică. Nu lipsește Gruiul, cu flora și fauna lui — locul preferat de plimbare al muscelenilor. Alte imagini încîntătoare se perindă pe ecran. Stațiunea pomicolă Bilcești este prezentă prin livezile tinere de pomi. Un traseu de importanță turistică deosebită este cel care ne conduce pe valea Dîmboviței spre pasul Giuvala. În Nămăiești lui Topîrceanu parcă auzim în șoaptă :

A trecut întîi o boare
Pe deasupra viilor
Și-a furat de prin ponoare
Puful păpădiilor.

Dintr-o dată, vîrful Mateiașului, cu monumentul eroilor de la 1916, răsare semeț din păduri bogate. Iată prislopul muntelui Vîrtoapele, pisc ce străjuiește comuna Dragoslavele și de pe care se deschid zări spre Bucegi. Drumul șerpuiește pînă la Rucăr, pătrunde spre cheile Dîmboviței. Defileul Dîmboviței, frumos în toate anotimpurile, este străjuit de pereți stîncoși, care se termină sus cu tăncuri împădurite pînă la marginea prăpastiei.

Prezentarea pe ecran se transformă cu fiecare secvență într-o adevărată excursie. Obiectivul aparatului pătrunde în masivul Iezer-Păpușa al lanțului alpin al Făgărașilor. Masivul se prezintă sub formă de potcoavă, lungă de peste 40 km, din care „scapă" apele rîului Tîrgului. Ca baze turistice în masivul Iezer-Păpușa întîlnim cabana Voina și refugiul Iezer-lac.

„Excursia" de care a fost vorba mai sus face parte dintr-un șir de acțiuni pe care le întreprinde consiliul regional U.C.F.S. Argeș. În curînd se va porni iarăși la drum ; cei doi ghizi musceleni vor prezenta o nouă conferință susținută cu proiecții și fond muzical intitulată „Să ne cunoaștem regiunea". În cadrul comisiei de turism și alpinism se lucrează la alcătuirea unor panouri cu fotografii ce vor fi montate în Pitești și în alte orașe ale regiunii Argeș.

GH. CIRSTEA

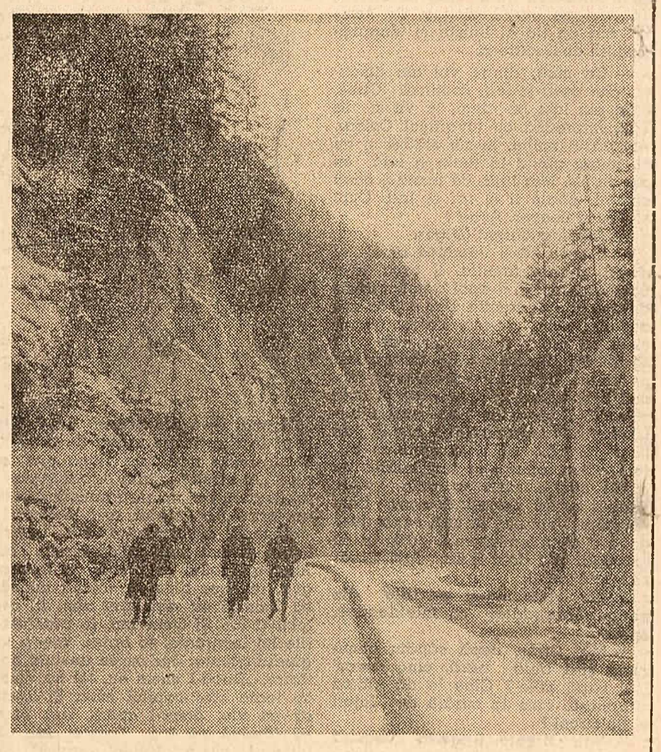

Spre cheile Dîmboviței

FAMILIA

(Urmare din pag. III-a)

în octombrie. Cu silozul, să ieșim în primăvară ! Și-apoi avem nevoie de mai mulți oameni în echipa zootehnică de la Tău (Octavian Borcea se aștepta acum ca zootehnistul să nu-l ierte. Privea spre Cireș, neliniștit. Sprîncenele-i rămaseră ridicate pe frunte, a întrebare. Președintele îi făcu semn lui Petre cu mîna să treacă mai departe).

În timp ce Petre vorbea sec și repezit, despre vaci, despre juninci și viței, Octavian Borcea asculta cu atenție, dar și cu vădită stingherealâ și nemulțumire. Cu atenție, pentru aceste lucruri noi, auzite întîia oară în viață. I se păru, totuși, că zootehnistul prea vorbește despre vaci și juninci ca despre niște sape sau greble. Parcă le jupuia de vii, nemilos, în văzul tuturor. Le jupuia cu cîteva cuvinte tot farmecul acela străvechi, la care Octavian nu se gîndise niciodată, dar pe care îl simțise totdeauna ca pe căldura propriului său sînge, toată poezia aceea chinuită și aspră a animalelor celor mai apropiate omului, poezie născută în muncă și suferință comună. El, Octavian, învățase încă de mic, de la bunicul său, tot ce trebuie să știe un țăran despre viței și juninci, despre vaci și boi. Le cunoștea firea, în toate amănuntele. Privirile, ca de om în suferință, ale vacilor, în clipa cînd le venea sorocul, îi dădeau precizie în mișcări, fiindcă el le era atunci stăpîn și doctor. Privirile acelea rugătoare îl învățau parcă să mîngîie și viței, cu gingășia ce n-o arăta, decît foarte rar, propriilor săi copii. Dar despre toate astea, țăranii nu discutau niciodată. Ele intrau în apa grăbită a zilelor și nopților, ca pîraiele de pe hotar în albia Tîrnavei. Veneau și se duceau aproape nebăgate în seamă. Luau cu ele și cîntecele pe care oamenii tăcuți ca Octavian le murmurașeră în viață destul de rar, numai la necazuri și bucurii mari. Asta se întîmpla, de obicei, seara, mergînd în urma carului, sau pe lîngă vite. Mai ales ei îi striga Octavian, frîngînd cuvintele cîntecului, cînd o vedea că suflă greu de tot : „Ho, Floricâ, mai hodiniți-vă, că ajungem noi și în vîrful dealului ! Ajungem și-acasă, pînă la miezu' nopții !". Vacile se opreau, îl ascultau supuse și parcă bucuroase, ca totdeauna. Aveau ei între ei vorbe știute, cu care biruiau tăcerea și singurătatea. Biruiau povara urcușului unui deal și monotonia drumurilor lungi, din hotarul Zăpadiei, care tot suie și tot coboară de-o veșnicie. Da, acestea erau, pentru Octavian, vacile, animale scumpe și gingașe și de aceea nu-i căzuseră prea bine cuvintele zootehnistului.

În timp ce lui îi treceau prin cap gîndurile ca niște nori albi pe deasupra unei păduri întunecate, Petre citi din carnet propunerile în legătură cu creșterea vițeilor.

— Să trecem de la alăptarea naturală și cu găleata la alăptarea cu biberonul. Nu rîdeți, că n-aveți de ce. S-a dovedit și în alte părți că viței cresc, în felul acesta, mai repede în greutate și se poate face un control riguros al creșterii lor...

Cireș era mulțumit. În locul acelei critici văicărețe pe care Petre o făcuse doar cu o zi în urmă, în fața sa și a lui Onișor, stării de lucruri din brigada zootehnică, acum venea cu propuneri clare, bine gîndite. „Ăsta știe carte, dar știe și politică, își zise președintele. Carnea și laptele sînt în toată lumea, ca și grîul și cucuruzul, probleme politice. Le ai în mînă, ești puternic. Nu le ai, scoate-le trate, mort-copt, din fundul pămîntului ! Cu politica nu-i de glumit. Nu degeaba zice poporul nostru: „Pîinea bună e-ntrebată !". De lapte și de pîine ne întreabă și copiii, iar noi nu putem fugi de răspuns. Așa că Cireșule, bine ai făcut că l-ai luat ieri mai de scurt, la Tău. Da', ia să vedem ce mai vrea să spună !".

— În încheiere, o altă problemă : șeful echipei zootehnice de la Tău, nea Octavian Borcea, să vină la lucru, că-l știe toată lumea om foarte priceput și destoinic. Numai dumnealui ne poate ajuta să muncim cum trebuie și să facem ordine acolo. Eu zic să lase la o parte supărarea, dacă i se trage cumva din gîndul că meseria noastră nu e de prestigiu. Acum a trecut baba cu colacii și cu titlurile. Numai munca cinstită și dragostea pentru colectiv pot să mai împodobească numele oricăruia dintre noi. Așa-i, ori nu-i așa ?

— Așa-i dară ! răspunseră oamenii.

Gligor nu mai zise, de data asta, „pe dracu !" Începu să-i joace pe vîrful limbii cuvîntul „prestigiu". Deși mai greu de înțeles pentru el, mai neobișnuit, tocmai pe acesta și-l opri din spusele lui Petre. „Prestigiu". Octavian, poticnit o clipă de același cuvînt, îl dădu repede la o parte : „Dac-ar fi numai asta, n-ar fi rău ! Ce știți voi !"

— A doua problemă — continuă zootehnistul — tovarășul Artimonuț, care e candidat de partid și brigadier, să ne spună aici, de față cu toți, pînă cînd are de gînd să-l nedreptățească pe tatăl său ? Ridic aceste chestiuni, pentru că președintele nostru sublinia la început că sîntem o familie. Așa că, să ne spălăm rufele în familie, pînă nu dă boala în ele !

Sala amuți aprobativ.

Cireș nu scăpă de ce se temu. Dar acum era bucuros. Își spuse : „Neutrule, ține-te bine !"

Lelia își întoarse capul dinspre geam. Întrebările lui Petre i se învălmășeau în auz ca țiriitul unui greier ascuns sub pragul dinspre terasă. „Cri-cri-să ne spună aci..."

Ion Mureșan, zîmbind mulțumit că mai mulți gîndesc la fel cu el, repetă în tăcere : „Ei, acum să te văd ! Treaba ta, vere, descurcă-te ! Ieși la lumină, că doar nu ești sobol !"

Gligor mesteca în gură un nou cuvînt : „nedreptate".

Ricu îi șopti lui Artimonuț :

— Ți-am spus eu că olteanul mușcă !

— Taci, măi uritule, că nu mi-ai spus nimica ! făcu Artimonuț supărat, dar tot în șoaptă. Ce te-amesteci în treburile mele !

Nemulțumit, Ricu se ridică și porni spre locul vechi, lîngă Lelia. Se împiedică însă de-un scaun, care căzu, bubuind. Nervii oamenilor, strînși o clipă ghem, se relaxară. Capetele se întoarseră toate într-acolo. Ricu zburda acum, în voie, rîzînd cu toată fața lui lătăreață, osoasă și boțită înainte de vreme.

— O pus Petre o-ntrebare de cad și scaunele din picioare !

Toți izbucniră în hohote reci ca o grindină.

Îi venea, astfel, mai ușor și lui Octavian. Dar el nu rîse. În primul moment se gîndi că din nou Cireș pusese totul la cale. Gîndul să-l apoi nevăzut, ca o țarcă, spre învățător. Apoi Octavian îl zburătăci și de-acolo, singur, în larg. „Că, mă, toți au ceva cu mine !... Da' ce dracu' să aivă?" și-o întoarse singur, deîndată. „Asta, olteanu', mi-o zis și vorbe frumoase. Că numa' de Artimonuț s-o acățat mai tare..." își freca, involuntar, cu palma dreaptă, mare și bătătorită, fața trasă, înțepoșată. Cînd privi spre Artimonuț, acesta se și ridicase în picioare.

— Mie, tovarăși, nu mi-i greu să răspund. Am martor chiar pe tata. Întrebați-l ! Nu i-am spus eu totdeauna să vină la lucru la colectivă ? Să mă lase în pace, că știu eu să-mi port capul și fără dumnealui. Da' n-ascultă de mine !

— Ascultă de nevastă-ta, de Anuța, interveni învățătorul.

Făcîndu-se că n-aude, Artimonuț încheie :

— Dacă voi avea nevoie de ajutor, să-mi termin casa, voi cere de la colectivă. Așa că resping vorba cu nedreptatea !

Gligor începu să mestece alt cuvînt : „ajutor".

„Că, mă, se gîndi între timp Octavian, te speli și tu pe mîini ca Pilat din Pont. Da' ai dreptate. Așa-mi trăbuie. Eu singur am venit și tu mi-ai zis să nu mai viu. Am socotit că dacă-s stădit cu ălalalți, măcar cu voi să mă am bine".

Oamenii așteptau acum să-l audă pe Octavian.

Artimonuț îl trase de cămașă și-i făcu semn să vorbească.

Cireș privi nerăbdător, în tăcere.

Lelia murmura pentru sine : „Dacă ar fi Axente aici, le-ar descurca pe toate. Ori le-ar încurca mai rău. Cine știe ce i-ar spune lui taică-său. Ei seamănă unul cu altul. Undeva, în adîncul inimii lor, chiar dacă sînt certați, cred că se au foarte dragi. Sau e doar o iluzie a mea ? Ce zici, Pămîntule ?" Privirile ei drepte, pulsînd parcă de neliniște și dor, îl învăluiau pe Octavian, mișcare cu mișcare, gest cu gest. Sprîncenele unite deasupra nasului, fruntea zimțată de încordare, ochii oțeliți și un fel de zîmbet înecat înainte de-a ajunge pe buze, toate erau aidoma ca la Axente, în clipele lui de supărare. Aveau Borcești ceva aspru, colțuros, de piatră încă nesărutată de daltă. Știau să fie și catifelați, dar mai rar. Trecerea bruscă de la o stare la alta, plăcea însă femeilor. Leliei, tot privindu-l pe Octavian, îi veni să strige : „Axente, Pămîntule, nu-ți fie teamă, dragul meu ! Uită-te în ochii oamenilor și spune-le tot ce ai pe inimă. Dacă nu, lasă-mă să vorbesc eu în locul tău ! Dar în clipa aceea, Octavian începu greoi, sărind de la o vorbă la alta, ca un cal împiedicat :

— Vitele... mi-or fost dragi... totdeauna... îi bine să le grijim... Că, mă, la lucru oi vini, dar trebuie... trebuie, mă, să mă mai gîndesc...

— Gîndește-te mai iute, că te-apucă toamna, vere ! îl apostrofă Ion Mureșan. Socoti că e mai bine să se supere văru-său pe el decît pe Cireș sau pe alții. Ei amîndoi sînt ca ziua și noaptea : aleargă și nu se mai prind. Dar Octavian, spre mirarea învățătorului, nu se arătă supărat :

— Am și eu necazurile mele... Trebuie să mă împac mai întîi cu copiii și cu...

— Cu cine, mă ? îl întrebă vărușău, curios și sperînd că de-acum încolo va lua sfîrșit, odată pentru totdeauna, încordarea dintre ei.

Octavian se așeză pe scaunul hodorogit și rămase mut. Cum ar fi putut să le spună că avea de gînd să se împace și cu nevastă-sa, cu Silvia, care-i moartă de atîția ani ? ! Așa ceva nu putea spune nimănui. Dar gîndul ăsta era împlîntat ca un cui în peretele sîngerînd al inimii. „Că, mă, se mustra uneori, ai batjocorit-o destul pînă-o trăit. Și fără vină. Poate că numa' din cauza pămîntului. Și-a copiilor, mă. Din pricina asta sînt toți supărați pe tine. Tu nu vezi ? Ești prost ? Cum ai putea să te împaci cu ei, fără să te împaci, înainte, cu Silvia ? Da' ea, săraca, îi moartă, s-o topit în pămînt, arde-l-ar focu' ! Ea tace ca țintirimu'".

Soarele se uita înapoi.

Ion Cireș, atent, risipi tăcerea stînjenitoare. Închegată în sală :

— Eu, tovarăși, zic că timpul este dascălul cel mai bun. Sînt convins că Octavian n-o să facă de rîs familia noastră, a colectiviștilor.

MEDICINA MONUMENTELOR

Oamenii sînt dornici să cunoască îndeaproape nu numai frumusețile naturale ale plaiurilor noastre, ci și numeroasele monumente istorice de artă. Istoria zbuciumată a poporului nostru a lăsat numeroase vestigii ale trecutului. O statistică întocmită cu cîțiva ani în urmă de Direcția monumentelor istorice din cadrul C.S.C.A.S. enumeră, pe categorii, monumentele din țara noastră : 115 monumente arheologice, aproape 3 400 de arhitectură, 406 de artă plastică și vreo 500 istorice cu caracter comemorativ. Cifrele nu sînt nici stabile, nici definitive, deoarece numărul valorilor trecute la categoria monumentelor este în creștere : multe edificii publice cu valoare arhitectonică au fost, în ultimul timp, clasificate monumente — Palatul poștelor, Tribunalul, clădirea C.E.C. din București ; noile descoperiri — splendidul monument roman cu mozaic din Tomisul antic sau tezaurul de sculpturi găsite de muncitorii unuia din șantierele de construcție ale Constanței oferă date de un evident interes științific. Sarmisegetuza, Histria, Turnu-Severin, Suceava, Piatra Neamț, Cozia, Curtea de Argeș, Mogoșoaia — sînt cîteva puncte de reper ale unei geografii a vestigiilor istorico-culturale.

Colective de specialiști — arhitecți, istorici, arheologi — își stabilesc șantiere de lucru, odată cu sosirea timpului prielnic, printre ziduri, cetăți antice, castele medievale, mînăstiri străvechi, ruine de palate. Zidurile, frescele, coloanele sînt cercetate, restaurate și supuse unor lucrări de conservare, specialiștii mai sus-amintiți ocupîndu-se de o adevărată medicină a monumentelor. Pentru anul acesta sînt prevăzute noi lucrări: restaurarea cetăților Făgăraș și Tg. Mureș, consolidarea ruinelor cetății Histria. Vor fi deschise și alte șantiere noi.

Printre lucrările mai importante se numără : consolidarea și restaurarea rămășițelor din vechile orașe de scaun Cîmpulung, Curtea de Argeș și Tîrgoviște, a turnului și ruinelor de pe vremea lui Radu Vodă, din Capitală. Se va ridica o clădire de protecție pentru mozaicul roman din Constanța. La Suceava vor continua lucrările la rămășițele cetății de scaun și la edificiul de arhitectură cunoscut sub denumirea „Hanul domnesc". În Ardeal se prevăd lucrări la monumentele de arhitectură romanică din secolele XIII—XIV de la Cisnădioara și Cricău. Se fac lucrări de conservare la ruinele antice ale Sarmisegetuzei și restaurări la complexul cetăților Sebeș, Prejmer, Cîlnic.

Activitatea lucrătorilor de la laboratorul Direcției monumentelor istorice este consacrată protejării vestigiilor trecutului. Deși este înființat abia de doi ani, laboratorul a înregistrat unele rezultate care vin în sprijinul muncii restauratorilor de monumente. S-a pus la punct un procedeu prin care se înlătură total, cu ajutorul curentului electric, igrasia zidurilor. Tot aici s-a experimentat tratarea cu rășini sintetice a lemnului atacat de carii, orice degradare pe mai departe fiind exclusă. S-a pus la punct și procedeul de înlăturare a coroziunii metalelor, provenind din săpături arheologice, printr-un tratament chimic special. In vederea consolidării monumentelor rupestre (din grote) de la Basarabi, s-a găsit o metodă de stabilizare a cretei din care acestea sînt sculptate. Sub îndrumarea specialiștilor din laborator au fost salvate mari suprafețe de picturi murale la unele monumente. Prin procedee moderne picturile au fost pur și simplu smulse de pe pereți, ele fiind apoi aplicate pe alte ziduri, fără nici o deteriorare.

I. PLEAVA

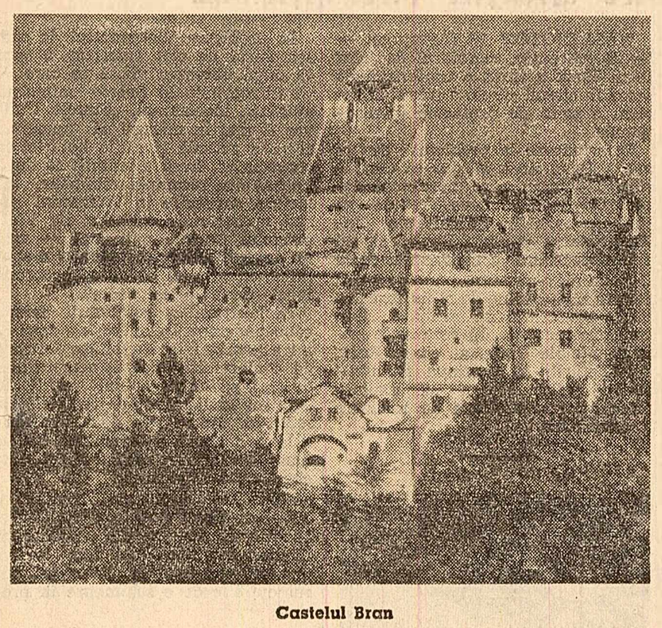

Castelul Bran

INFORMAȚII

PRIMIRI LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Vineri, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, Alexandru Drăghici, a primit în vizită protocolară de prezentare pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole, Togoociin Ghenden.

În aceeași zi, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, Gheorghe Gaston Marin, a primit pe președintele firmei „Parsons și Whittemore" din S.U.A., K. F. Landegger, care vizitează țara noastră. La primire a fost de față ministrul industriei petrolului și chimiei, Mihail Florescu.

PLECAREA UNEI DELEGAȚII LA TÎRGUL INTERNAȚIONAL DE LA LEIPZIG

Vineri dimineața a plecat în R. D. Germană, pentru a participa la inaugurarea Tîrgului internațional de primăvară de la Leipzig, o delegație română condusă de ing. Constantin Năcuță, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini. La plecare, pe aeroportul Băneasa, se aflau membri ai conducerii Ministerului Industriei construcțiilor de mașini și ai Camerei de Comerț a R. P. Române. Au fost de față ambasadorul R. D. Germane în R. P. Română, Anton Ruh, și membri ai Ambasadei.

PLECAREA DELEGAȚIEI ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE SOVIETO-ROMÎNĂ

Vineri după-amiază a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova, delegația Asociației de prietenie sovieto-română condusă de A. V. Grebnev, vicepreședinte al Asociației, redactor șef adjunct al ziarului „Izvestia", sosită în țara noastră cu prilejul semnării planului de colaborare pe anul 1964 dintre Asociația română pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică, ARLUS, și Uniunea asociațiilor sovietice de prietenie și legături culturale cu țările străine și Asociația de prietenie sovieto-română. La plecare, pe aeroportul Băneasa au fost prezenți Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al ARLUS, Constantin Prisnea, membru în Biroul Consiliului General ARLUS, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, activiști ARLUS. A fost de față I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice în R. P. Română.

★

Vineri seara a părăsit Capitala, plecînd spre Geneva, delegația R.P. Române care va participa la lucrările celei de-a 17-a Adunări a Organizației Mondiale a Sănătății. Delegația este condusă de Voinea Marinescu, ministrul sănătății și prevederilor sociale.

★

La 28 februarie a avut loc, la Ministerul Afacerilor Externe, semnarea unei convenții veterinare între R. P. Română și Elveția. Convenția reglementează condițiile sanitare care trebuie îndeplinite la importul și exportul de animale și produse animale între cele două țări. Din partea română convenția a fost semnată de Nicolae Ionescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, iar din partea elvețiană de Emile Bisang, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Elveției la București.

★

Atașatul militar al R.D. Germane în R. P. Română, lt.-col. Walter Zander, a oferit vineri un cocteil cu prilejul celei de-a 8-a aniversări a Armatei Populare Naționale a R. D. Germane. Au luat parte general maior Ionel Vasile, adjunct al ministrului forțelor armate, general locotenent Dumitru Constantinescu, adjunct al ministrului afacerilor interne, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe. Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Română, atașați militari și alți membri ai corpului diplomatic.

★

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Polone în R.P. Română, Jerzy Fidler, a organizat vineri o întîlnire prietenească cu prilejul vizitei în țara noastră a tenorului polonez Bohdan Paprocki. Au participat reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, ai Ministerului Afacerilor Externe, ai Teatrului de Operă și Balet al R. P. Române, muzicieni și alți oameni de artă și cultură.

(Agerpres)

Noul orar al curselor TAROM

După cum ne comunică Direcția transporturilor aeriene, începînd de la 1 martie intră în vigoare noul orar al curselor de avioane.

București — Sibiu — Cluj : Pl. 7,25 sos. 9,35 ; la întoarcere : Pl. 9,55 sos. 12,05. **București — Cluj — Baia Mare :** Pl. 7,45 sos. 10,15 ; la întoarcere : Pl. 10,35 sos. 13,05. **București — Bacău — Suceava :** Pl. 7,55 sos. 10,10 ; la întoarcere : Pl. 10,30 sos. 12,45. **București — Craiova — Arad :** Pl. 8,45 sos. 10,55 ; la întoarcere : Pl. 11,20 sos. 13,35. **București — Oradea :** Pl. 9,35 sos. 11,35 ; la întoarcere : Pl. 11,55 sos. 13,55. **București — Bacău — Iași :** Pl. 9,45 sos. 11,45 ; la întoarcere : Pl. 12,05 sos. 14,05. **București — Timișoara :** Pl. 10 sos. 11,25 ; la întoarcere : Pl. 11,55 sos. 13,20. **București — Sibiu :** Pl. 10,30 sos. 11,40 ; la întoarcere : Pl. 12,05 sos. 13,15. **București — Tulcea :** Pl. 11 sos. 12,15 ; la întoarcere : Pl. 12,30 sos. 13,45. **București — Tîrgu Mureș — Cluj :** Pl. 12,35 sos. 14,30 ; la întoarcere : Pl. 14,50 sos. 16,45 ; **București — Tîrgu Mureș — Cluj :** Pl. 14,35 sos. 16,30 ; la întoarcere : Pl. 8,35 ; sos. 10,25. **București — Cluj — Satu Mare :** Pl. 14,55 sos. 17,25 ; la întoarcere : Pl. 7,05 sos. 9,45. **București — Timișoara — Arad :** Pl. 15,15 sos. 17,10 ; la întoarcere : Pl. 7 sos. 8,55. **București — Oradea :** Pl. 15,35 sos. 17,35 ; la întoarcere : Pl. 7,05 sos. 9,05. **București — Deva :** Pl. 16,15 sos. 17,40 ; la întoarcere : Pl. 7 sos. 8,25.

De asemenea, pe rutele **București—Tîrgu Mureș — Cluj — Oradea, București — Timișoara — Arad** și **București — Bacău — Iași** sînt organizate curse pentru transportul mărfurilor. Cursele de pasageri circulă în fiecare zi în afară de duminică. Noul orar este valabil pînă la 30 aprilie 1964.

LOTO-CENTRAL

La tragerea Loto-Central din ziua de 28 februarie 1964, au fost extrase din urnă următoarele numere :

46 75 69 3 24 44 38 11 80 12

Premii suplimentare : 42 65 29

Fondul general de premii pe țară : 845 244 lei.

VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

O magistrală de 1000 km.

În Uniunea Sovietică a început de curînd construirea unei mari magistrale care va lega Moscova de orașul-erou Volgograd. La baza construirii acestei importante artere de circulație, care va avea o lungime de circa 1 000 km, proiectanții au pus principiul ocolirii orașelor de pe traseu, cu scopul de a evita aglomerarea circulației în aceste localități.

Paralel, au început lucrările de construcție a podului de peste rîul Oka, pe care îl va traversa noua arteră de circulație. Podul, cu o lungime de 620 metri, va fi realizat din blocuri de beton armat precomprimat, de cîte 30 de tone fiecare. Deasupra părții navigabile a rîului se vor înălța deschideri de cîte 80 de metri, care vor permite trecerea continuă a vaselor pe sub pod.

Pe porțiunea de șosea dintre Kașira și Tambov, lungă de 332 km, care va lega localitățile Serebreannie Prudî, Mihailov, Skopin, Reajsk, Pervomaisk și Miciurinsk, vor fi construite, de asemenea, aproape 20 de poduri, viaducte de cale ferată etc. Pe noua magistrală autovehiculele vor putea atinge 120 km pe oră.

Pentru viitorii pasageri, proiectanții au prevăzut construirea, de-a lungul magistralei, a unor pavilioane speciale cu camere confortabile de odihnă.

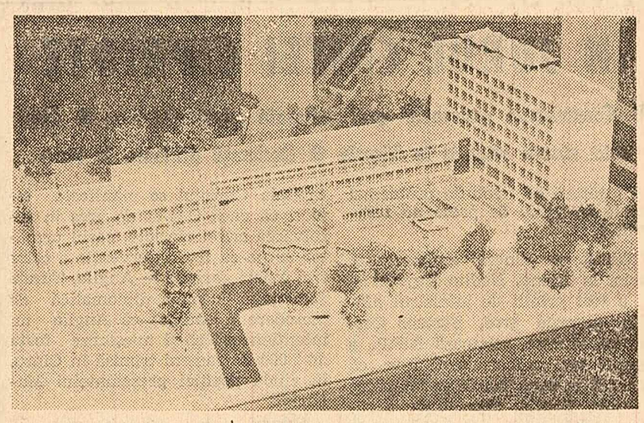

Universitatea Jagellonă din Cracovia împlinește anul acesta 600 de ani. Cu prilejul acestui eveniment, se vor construi noi săli de cursuri, laboratoare, cămine studențești. În fotografie : Macheta noilor clădiri ale universității cracoviene — secțiile geologie și zoologie

Combinatul chimic din Nankin

La Combinatul chimic din Nankin, unul din principalii producători de îngrășăminte minerale din R. P. Chineză, au fost create 15 secții noi. După cum relatează agenția China Nouă, în perioada dintre 1959 și 1963 capacitatea de producție a acestei întreprinderi a înregistrat o creștere medie anuală de 26 la sută. Anul trecut ea a produs de 2,4 ori mai multe îngrășăminte chimice decît în 1958. Astăzi, combinatul realizează 48 de produse diferite, în comparație cu numai 6 în 1953. Posibilitățile de transport din cadrul său au fost mult îmbunătățite, o tot mai mare parte a muncii în acest sector făcîndu-se cu mijloace mecanizate.

Combinatul are acum peste 1 800 de ingineri și tehnicieni. O șesime dintre aceștia s-au ridicat din rîndurile muncitorilor. Alții sînt absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din China populară. Această întreprindere ajută celelalte uzine chimice nou construite în China, trimițîndu-le ingineri, tehnicieni, precum și proiecte și utilaje.

Dezvoltarea unui oraș

Orașul Chomutov, din Cehia de Nord, situat la 100 km nord-vest de Praga, a căpătat în ultimul deceniu o largă dezvoltare. Aici au fost construite 4 000 de locuințe moderne, o termocentrală, un spital. Anual se dau în folosință peste 500 de apartamente. Prin construirea unei conducte, lungă de 20 km, a fost asigurată alimentarea cu apă a mai multor unități industriale, iar cantitatea de apă potabilă destinată populației s-a triplat.

PREGĂTIREA DE CADRE MEDICALE ÎN CUBA

La Havana s-au deschis cursurile noii Facultăți de stomatologie de pe lîngă Școala Superioară de Medicină „Victoria de Gyron". În anul I al noii facultăți sînt înscriși 1 200 de studenți. În viitorii 10 ani numărul medicilor din Cuba urmează să ajungă la 15 000.

În timpul dictaturii lui Batista, doar 300 de studenți-medici reușeau să-și termine studiile, o treime din aceștia fiind siliți să emigreze, deoarece nu aveau unde să lucreze.

„Internaționalele" de tenis de masă ale Angliei

În cadrul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Angliei, care se desfășoară la Brighton, s-au încheiat probele pe echipe. După cum am anunțat, în finala competiției feminine s-au întîlnit reprezentativele R. P. Ungare și R. P. Române. Meciul, disputat joi către miezul nopții, a durat peste trei ore și s-a terminat cu scorul de 3—2 în favoarea jucătoarelor maghiare. Iată rezultatele tehnice : Foeldi—Constantinescu 2—1 (21—13, 15—21, 21—13), Alexandru—Lukacs 2—0 (21—18, 21—18) ; Foeldi, Lukacs—Alexandru, Constantinescu 2—1 (21—11, 13—21, 21—15) ; Alexandru—Foeldi 2—0 (21—7, 21—12) ; Lukacs—Constantinescu 2—1 (15—21, 21—14, 21—15).

La masculin a cîștigat reprezentativa Iugoslaviei, care a întrecut în finală cu 3—1 selecționata R. S. Cehoslovace : Korpa—Miko 2—0 (21—12, 21—9) ; Markovici—Stanek 2—0 (21—16, 21—18) ; Miko, Stanek—Korpa, Markovici 2—0 (21—18, 21—9) ; Markovici—Miko 2—1 (21—19, 13—21, 21—18).

Campionatul republican de hochei-juniori

Ieri seară, pe patinoarul „23 August" din Capitală, s-a desfășurat ultima întîlnire din cadrul campionatului republican de hochei-juniori Unirea București — Steaua. Prima echipă — care ar fi cucerit titlul, chiar dacă ar fi pierdut întîlnirea — a ținut totuși să arate că merită titlul de cea mai bună echipă de juniori din țară. Ea a jucat mai decis și având în Dan Mihăilescu un bun realizator (el a înscris 4 goluri) a condus la un moment dat detașat: 7—0.

Cu 10 minute înainte de sfîrșitul întîlnirii, hocheiștii de la Unirea, mulțumiți de rezultat, au slăbit ritmul. Steaua a sesizat faptul și a pornit un adevărat iureș la poarta campionilor. Și rezultatul a fost că în cinci minute juniorii militari au înscris tot atîtea puncte, astfel că întîlnirea a luat sfîrșit cu scorul de 7—5 (2—0; 3—0; 2—5).

În urma acestui rezultat, Unirea București a cîștigat din nou campionatul republican, totalizînd 8 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat : Avîntul Miercurea Ciuc (6 puncte), Steaua (4 puncte), Știința Sighișoara (2 puncte), Metalul Rădăuți (0 puncte).

În cîteva rînduri

● După o zi de repaus, turneul zonal de șah de la Moscova a fost reluat cu disputarea partidelor din runda a 7-a. Marele maestru Holmov a suferit prima înfrîngere de la începutul concursului, cedînd în 41 de mutări la maestrul Suetin. Bronstein l-a învins pe Korcinoi și Gheller pe Stein. În clasament conduce acum Bronstein cu 3,5 puncte și o partidă întreruptă.

● Proba masculină a campionatelor mondiale de patinaj artistic a fost cîștigată de Manfred Schnelldorfer (R.F.G.) care cucerise recent și medalia de aur la Jocurile olimpice de la Innsbruck.

● Meciul de baraj pentru titlul de campion feminin de șah al U.R.S.S. dintre Maia Rannik și Tatiana Zatulovskaia, a luat sfîrșit cu scorul de 4—2 în favoarea Maiei Rannik. Noua campioană de șah a U.R.S.S., în vîrstă de 22 ani este muncitoare la o fabrică textilă din orașul Tallin.

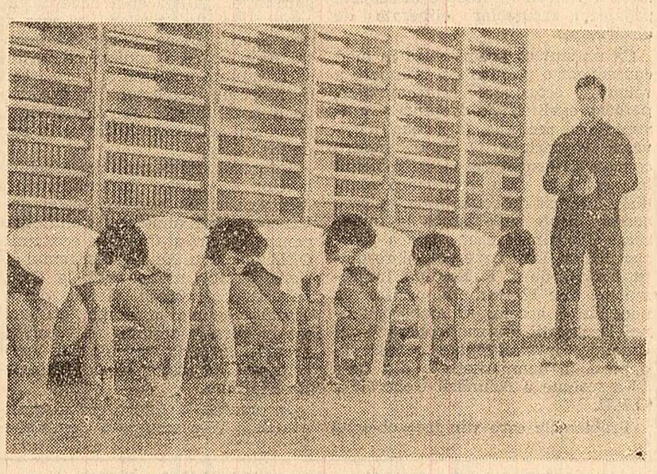

Studente din Timișoara, la un antrenament de atletism

Competiții

BASCHET. — Astăzi, în sala Ciulești, au loc trei întîlniri de baschet pentru campionatul republican : Progresul — Olimpia (masculin) ; Progresul — I.C.F. (feminin) și Olimpia — S.S.E. Constanța (feminin). Primul meci începe la ora 17.

Duminică, în sala Floreasca, de la ora 8 dimineața, se desfășoară partidele : Voința — Crișana Oradea (feminin) ; Rapid — Siderurgistul (masculin) ; Unirea — Știința Cluj (feminin) și Steaua — Știința Timișoara (masculin).

★

BOX. — Astă-seară, de la ora 19, în sala sporturilor de la Floreasca, este programată ultima reuniune a turneului de box pe categorii, organizat de federația de specialitate. Iată cîteva meciuri care se anunță mai atractive : P. Curunți — I. Ivan și V. Trandafir — I. Grăjdeanu (la categoria semigrea). Campionul țării la cat. mijlocie-mică, P. Mircescu, va primi replica lui Gh. Ionel ; Al. Murg, care l-a eliminat pe campionul M. Băloiu, va fi opus lui V. Tudose.

În zilele de 4, 5 și 7 martie, sala Floreasca din Capitală va găzdui reuniunile fazei de zonă a campionatului republican de box (juniori). Participă boxerii calificați din regiunile Oltenia, Argeș, București și oraș București.

★

FOTBAL. — Meciurile de duminică din cadrul „16-imilor" „Cupei R. P. Române" încep la ora 15. Cele două întîlniri din Capitală sînt programate astfel: la ora 15, pe stadionul Ciulești, Dinamo Victoria va întîlni pe Știința Timișoara, iar după-amiază, de la aceeași oră, pe terenul „Timpuri noi" (Dudești), Flacăra roșie va juca în compania echipei Progresul București.

Deschiderea unei anchete după meciul Liston-Clay

WASHINGTON 28 (Agerpres). — Senatorul democrat Philip Hart, statul Michigan, a anunțat că subcomisia senatorială pentru problemele trusturilor a hotărît să deschidă o anchetă cu privire la condițiile în care s-a desfășurat meciul pentru campionatul mondial de box profesionist între Sonny Liston și Cassius Clay. Senatorul a arătat că și procurorul general al statului Florida a deschis o anchetă paralelă pentru a stabili dacă a avut loc o excrocherie.

Subcomisia senatorială, a precizat Hart, nu se va ocupa de modul în care s-a desfășurat meciul însuși, ea va ancheta numai asupra informațiilor apărute în ziare, potrivit cărora societatea organizatoare a meciului de box în care Sonny Liston deține mari interese, a încheiat un acord înainte de victoria neașteptată a lui Cassius Clay, în vederea pregătirii viitoarelor meciuri ale noului campion mondial. Comisia va căuta să stabilească dacă în legătură cu aceasta a avut loc un aranjament căzînd sub prevederile codului penal.

Senatorul Hart a adăugat că nu știe cînd vor începe audierile în legătură cu acest caz.

Progresul tehnic și ridicarea nivelului de calificare

(Urmare din pag. I-a)

multe ramuri de producție. Prin aceste cursuri au trecut și continuă să treacă turnători, strungari, frezori, sculeri, matrițeri, lăcătuși din industria constructoare de mașini, tîmplari, vopsitori, lustruitori, tapițeri din industria de prelucrare a lemnului, precum și alți muncitori din industria ușoară, alimentară, din construcții etc. Datorită înzestrării întreprinderilor cu mașini și utilaje tot mai perfecționate și introducerii unor procese tehnologice noi, a devenit necesară organizarea unor cursuri de ridicare a calificării și pentru muncitorii calificați care au la bază școala profesională sau tehnică. Un bun exemplu au oferit Uzinele „Timpuri Noi"-București care, avînd sarcina de a asimila și introduce în fabricație motoare cu benzină, răcite cu aer, la o turație de 3000 ture pe minut, moto-compresorul pentru locomotiva Diesel electrică și alte produse cu caracteristici tehnice ridicate, au organizat astfel de cursuri de ridicare a calificării muncitorilor ; aceste cursuri și-au dovedit eficiența mai ales în ce privește calitatea produselor.

Cele mai bune rezultate în acțiunea de ridicare a calificării și a specializării se obțin cînd cursurile se organizează în mod diferențiat, pe ateliere, meserii și specialități, ținînd seama de vechimea în meserie și categoria de încadrare a fiecărui muncitor în parte, așa cum demonstrează practica Uzinelor „Electroputere"-Craiova. Meritată menționată și experiența bună dobîndită în acțiunea de ridicare a calificării la Uzina „Electroprecizie"-Săcele, unde s-a acordat o deosebită atenție cunoașterii utilajelor și procedeelor noi de către muncitori, cît și predării lecțiilor la un nivel cît mai accesibil pregătirii cursanților.

Ridicarea nivelului de calificare se reflectă și în creșterea categoriei medii de încadrare a muncitorilor și a lucrărilor. La o fabrică de încălțăminte, s-a trecut de la operația de îndoire a marginii feței la care lucrau 16 muncitori de categoria a 2-a și 24 de a 4-a, la îndoirea mecanică la care lucrează numai 16 muncitori de categoria a 4-a, sporind în felul acesta de două ori și jumătate nivelul productivității muncii lor, o dată cu creșterea categoriei medii de încadrare. Muncitorii deveniți disponibili au fost trecuți să lucreze la alte locuri de muncă create prin organizarea fluxurilor de fabricație pentru lărgirea producției de încălțăminte. Prin introducerea mașinilor agregat la fabricarea chiulaselor de camion, la Uzina „Steagul Roșu" din Brașov, numărul muncitorilor productivi care prelucrează această piesă a scăzut astfel încît productivitatea pe muncitor, inclusiv personalul ajutător, a crescut de peste 3 ori, iar prețul de cost al prelucrării s-a redus de la 2300 lei la 810 lei pe tonă. Spre deosebire de componența anterioară a muncitorilor de la prelucrarea chiulaselor, în care intrau în majoritate frezori și găuritori încadrați în categoriile mijlocii ale rețelei tarifare, acum predomină reglorii încadrați în categoriile superioare, crescînd nivelul mediu de calificare.

PE DIRECȚIA OBIECTIVELOR PRINCIPALE ALE PLANULUI

Acțiunea de calificare și de ridicare a calificării se cere astfel organizată încît să corespundă cît mai bine necesităților specifice actuale ale fiecărei ramuri de activitate. În industria construcțiilor de mașini se pun în prezent cerințe sporite în domeniul calificării, legate în primul rînd de asimilarea produselor noi cuprinse în planul tehnic pe 1964 și realizarea lor la un înalt nivel calitativ. În industria chimică, unde vor continua să intre în funcțiune noi unități, pe prim plan stă pregătirea din vreme a cadrelor necesare noilor obiective, pentru a se realiza în cel mai scurt timp parametrii tehnico-economici prevăzuți în proiecte. În sectorul construcțiilor, concentrarea lucrărilor pe obiective cheie, strîns legată de accelerarea lucrărilor propriu-zise de construcții-montaj, impune utilizarea metodelor noi de muncă, în lanț, cu prefabricate, folosirea intensă a mijloacelor mecanizate. De aceea noile procedee trebuie să fie bine cunoscute pe șantiere de către toți constructorii. Pentru industria petrolului este specifică extinderea largă a metodelor moderne de foraj și extracție, iar pentru industria ușoară — valorificarea superioară a materiilor prime de care dispunem, producerea unor sortimente calitativ superioare, cu valoare de întrebuințare mai ridicată. Toate acestea cer ca acțiunea de ridicare a calificării să se axeze pe cunoașterea proiectelor noilor produse, pe studierea proceselor tehnologice noi care vor fi aplicate, a formelor avansate de organizare a producției. În această vastă acțiune e necesar să fie antrenate cadrele cu bogată experiență, iar controlul din partea conducerilor întreprinderilor și a șantierelor, a ministerelor, să fie permanent și sistematic.

Experiența ultimilor ani ne permite să desprindem unele învățăminte utile pentru dezvoltarea și perfecționarea acțiunii de ridicare a calificării. La întreprinderile noi — obiectivul principal este organizarea formării din timp a cadrelor calificate necesare. În întreprinderile existente, acțiunea de pregătire și creștere a calificării cadrelor de muncitori se cere privită nu numai din punctul de vedere al nevoilor imediate ale producției, ci și în perspectivă, în lumina necesităților dezvoltării întreprinderilor, a înzestrării lor cu noi mașini și utilaje.

Nu este suficient ca muncitorul să-și însușească cunoștințe legate doar de nevoile limitate ale locului de muncă într-un anumit moment. Problema care se pune este de a se urmări lărgirea profilului profesional al cadrelor, adică pregătirea lor în scopul introducerii și însușirii în termen scurt a oricăror modificări care apar în tehnică, în tehnologia de fabricație.

Mînuirea unor utilaje din ce în ce mai complexe și perfecționarea continuă a tehnologiei pun în fața muncitorilor exigențe mereu sporite în ce privește priceperea și cunoștințele lor. Chiar dacă absolvirea cu succes a cursurilor de ridicare a calificării nu aduce după sine neapărat și trecerea într-o categorie superioară de calificare, cunoștințele noi dobîndite îi ajută din plin pe muncitori să execute cu competență și pricepere orice lucrări, să realizeze numai produse de calitate superioară ; acesta este și principalul scop urmărit.

Un rol important în acțiunea de îmbogățire a cunoștințelor tehnico-profesionale ale cadrelor din întreprinderi revine și organelor tutelare — direcții generale, ministere etc. — care, orientînd unitățile subordonate în concordanță cu cerințele planurilor de perspectivă, sînt datoare să le îndrume, totodată, în justa întocmire a planurilor de învățămînt și a programelor analitice ale cursurilor.

Aceste planuri și programe, care de multe ori se întocmesc numai în funcție de tehnologia meseriei, necesită o diferențiere, după pregătirea profesională și experiența anterioară în producție a cadrelor respective. O pondere cît mai mare trebuie să aibă materiile legate direct de procedeele noi introduse în producție. Se cere valorificată și experiența unor întreprinderi, care au eliminat din planurile de învățămînt ale acestor cursuri obiectele școlii de cultură generală. Aceasta întrucît cursanții aveau cunoștințele necesare, lecțiile predate neaducînd nimic esențial în plus.

Pentru muncitorii cu o calificare superioară, încadrați în ultimele categorii ale rețelei tarifare, nu se potrivesc formele obișnuite de predare a cunoștințelor. Mai corespunzătoare ar fi conferințele ce urmăresc lărgirea orizontului tehnic, informările și recenziile, schimburile de experiență, sesiunile de comunicări tehnico-științifice etc.

O altă problemă căreia ministerele se cuvine să-i acorde atenție este întocmirea justă a nomenclatorului meseriilor, specialităților și funcțiilor, precum și a duratei diferitelor feluri de cursuri care le corespund. În această privință un punct de sprijin îl constituie indicatoarele tarifare de calificare, care contribuie la precizarea cerințelor ce se pun muncitorilor în producție pe diferitele trepte de calificare și la conturarea mai precisă a profilului profesional.

Creșterea continuă a calificării profesionale a muncitorilor, îmbogățirea necontenită a orizontului lor de cultură tehnică constituie un fenomen caracteristic al economiei noastre. Îmbunătățirea activității de ridicare a calificării constituie de aceea un factor important al creșterii productivității muncii, al reducerii prețului de cost al produselor, al ridicării calității lor, al dezvoltării în ritm susținut a economiei naționale.

DE PESTE HOTARE

ÎN JURUL CRIZEI CIPRIOTE

● Comunicarea guvernului grec adresată guvernului turc ● Cum este văzută situația la Nicosia ● Declarații oficioase la Paris

În legătură cu evoluția problemei cipriote agențiile de presă au relatat din :

ATENA. — Vineri, ambasadorul Turciei la Atena, Nedim Veyssel Ilkin, a fost primit de ministrul afacerilor externe grec, Stavros Costopoulos. Acesta, relatează A.F.P., a prevenit pe ambasadorul turc că „în cazul în care Turcia va interveni în Cipru, Grecia, departe de a rămîne indiferentă, va interveni la rîndul ei". Potrivit agenției, Costopoulos a declarat că nici un guvern grec nu va tolera o intervenție împotriva Republicii Cipru.

După cum subliniază France Presse, acest punct de vedere a fost deja exprimat de către G. Papandreu, primul ministru grec, și de către Costopoulos în cursul recentelor lor întrevederi cu ambasadorii S.U.A. și Marii Britanii la Atena.

NICOSIA — Agenția U.P.I. a transmis că printre observatorii din capitala Ciprului se manifestă temeri că dacă O.N.U. dă greș în rezolvarea crizei cipriote, pasul următor ar putea fi o intervenție a celor trei puteri garante — Anglia, Turcia și Grecia. O sursă diplomatică de încredere a anunțat că Anglia nu intenționează să-și micșoreze forța de 7 000 de oameni trimisă în Cipru, în ciuda poziției președintelui Makarios.

PARIS — S-a anunțat că președintele Makarios a făcut declarații ziarului „LE MONDE" în care evoca posibilitatea recurgerii la medierea președintelui de Gaulle. Agenția France Presse transmite în legătură cu aceste declarații : „Dacă nu va fi găsită o soluție grabnică în cadrul Consiliului de Securitate, se poate aștepta ca înainte de recurgerea la o eventuală mediere, președintele Makarios să caute în primul rînd să obțină convocarea unei sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U.".

Pozițiile expuse în Consiliul de Securitate

NEW YORK 28 (Agerpres). — Ședința din 27 februarie a Consiliului de Securitate care examinează problema cipriotă s-a deschis prin dezbateri asupra procedurii pe marginea cererii Turciei ca Consiliul de Securitate să audieze pe reprezentantul ciprioților turci, Rauf Denktash ca reprezentant al uneia din părțile interesate.

Impotriva acestei cereri s-au pronunțat reprezentanții U.R.S.S., R. S. Cehoslovace, Boliviei.

N. T. Fedorenko, reprezentantul Uniunii Sovietice, a menționat că Consiliul de Securitate a invitat pe reprezentantul Ciprului să participe la dezbaterile în această problemă și că această țară este reprezentată în mod legal de ministrul afacerilor externe, S. Kyprianu.

Cererea reprezentantului turc a fost sprijinită însă de Statele Unite, Anglia, Franța și Norvegia, astfel încît delegatului minorității turce din Cipru i s-a admis să-și expună punctul de vedere în Consiliul de Securitate.

Patrick Dean, reprezentantul Marii Britanii, a cerut Consiliului să accelereze crearea forțelor internaționale, exprimînd totodată dorința Angliei de a participa la asemenea forțe. Apoi a luat cuvîntul Kyprianu, ministrul de externe al Ciprului. El a relevat că guvernul Turciei a arătat prin acțiunile și declarațiile sale că se consideră în drept să trimită trupe împotriva Ciprului. Kyprianu a subliniat încă odată că nici un acord încheiat între anumite state nu le poate absolvi de obligațiile prevăzute de Carta O.N.U., de a nu recurge la forță sau la amenințări cu forța. Tocmai respectarea acestei obligații este cerută cu deosebită fermitate de Cipru, care este hotărît să-și apere integritatea și independența, a subliniat în încheiere Kyprianu.

Reprezentantul Boliviei a sprijinit guvernul cipriot în ce privește revizuirea acordurilor de la Zürich și Londra. Delegatul Turciei, Turgut Menemencioglu, a declarat că dacă în Cipru nu vor fi trimise forțe internaționale și vor reîncepe vărsările de sînge, Turcia „nu va rămîne inactivă". După intervenția delegatului turc dezbaterile au fost amînate pînă a doua zi, ora 20,30 G.M.T.

Primul raid pe linia aeriană Moscova-Nicosia

NICOSIA 28 (Agerpres). — Vineri la amiază a aterizat pe aeroportul din Nicosia aeronava sovietică „Il-18", care efectuează primul raid tehnic pe linia de transporturi aeriene Moscova-Nicosia, ce va fi inaugurată într-un viitor apropiat. În aceeași zi, aeronava a decolat de pe aeroportul Nicosia, îndreptîndu-se spre Moscova.

LAGOS: Proiecte adoptate în comisiile conferinței Organizației unității africane

LAGOS 28 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor pe comisii la conferința miniștrilor de externe ai țărilor membre ale Organizației unității africane, Comisia politică a adoptat o rezoluție, al cărei text a fost prezentat de reprezentantul Republicii Guineea, în care se recomandă șefilor de state africane să boicoteze avioanele și navele venind din sau plecînd spre Republica Sud-Africană.

Tot în Comisia politică s-a hotărît ca toți șefii de state africane să adreseze guvernului britanic un apel în care să-i ceară acordarea independenței Rhodesiei de sud numai după ce populația africană din acest teritoriu va exercita conducerea deplină.

A mai fost adoptat, „în principiu", un proiect de convenție asupra denuclearizării Africii. La ședința de joi noaptea, Comisia politică a hotărît crearea unui comitet alcătuit din reprezentanții Tunisiei, Dahomeyului, Mauritaniei, Sudanului, Ghanei, R.A.U., Marocului, Voltei Superioare, Camerunului, Liberiei și Sierra Leone, care să pregătească un proiect de rezoluție asupra conflictului de frontieră dintre Somalia și Etiopia. A fost acceptat un proiect de acțiuni ale statelor africane în vederea sporirii numărului de locuri ocupate de africani în Consiliul de Securitate și în alte organisme internaționale.

Pe de altă parte, în Comitetul celor 11, creat miercuri, a fost adoptată propunerea prezentată de Togo și Dahomey, referitoare la crearea unui înalt comandament african.

Comisia tehnică a conferinței a respins propunerea Ghanei de a se crea o forță militară africană de intervenție. Din surse apropiate conferinței se relatează că un număr de țări sînt reticente la această propunere.

Comunicat comun sovieto-danez

MOSCOVA 28 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, în comunicatul comun sovieto-danez dat publicității la Moscova la încheierea vizitei primului ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, se arată că în cursul convorbirilor avute cu președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, au fost abordate probleme de interes comun pentru cele două țări, precum și probleme internaționale actuale. Schimbul de păreri a avut un caracter sincer și s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

În cursul convorbirilor s-a subliniat că vor fi dezvoltate în continuare legăturile prietenești care există deja între cele două țări, cu toate deosebirile de vederi ale celor două guverne într-o serie de probleme. S-a exprimat convingerea că vizita pe care N. S. Hrușciov o va face în Danemarca va contribui, ca și vizita lui Otto Krag în U.R.S.S., la dezvoltarea colaborării multilaterale între cele două țări.

În timpul convorbirilor s-a subliniat necesitatea rezolvării problemelor internaționale, care creează diferende între state, pe cale pașnică. Cele două părți au menționat că relațiile dintre state cu sisteme sociale diferite trebuie să se întemeieze pe coexistența pașnică. Cele două guverne și-au confirmat hotărîrea de a nu slăbi eforturile în căutarea unor hotărîri care ar putea contribui la consolidarea păcii generale, mai ales în Europa.

Primul ministru J. O. Krag a menționat interesul cu care Danemarca urmărește efortul Comitetului celor 18 state pentru dezarmare. El și-a exprimat speranța că țările participante la aceste tratative vor reuși să obțină rezultate pozitive, astfel încît să înceteze cursa înarmărilor.

Din partea sovietică s-a exprimat înțelegere față de faptul că guvernul Danemarcei nu a amplasat și nu intenționează să amplaseze arma nucleară pe teritoriul țării sale.

Cele două părți și-au exprimat satisfacția pentru încheierea acordului care, în cursul următorilor șase ani, trebuie să ducă la lărgirea considerabilă a schimburilor comerciale dintre U.R.S.S. și Danemarca.

„Mișcarea de luptă împotriva aparheidului" a organizat o campanie în cadrul căreia F. Brockway, A. Greenwood și J. Stonehouse, fruntași ai partidului laburist, au participat la pichete organizate în fața reprezentanței la Londra a Republicii Sud-Africane

SITUAȚIA POLITICĂ ÎN ASIA DE SUD-EST

● Indonezia și Filipinele propun o conferință cu Malayezia

DJAKARTA 28 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că, încheindu-și tratativele cu președintele Sukarno, joi noaptea președintele Filipinelor, Macapagal, a părăsit Djakarta.

În comunicatul final al tratativelor, publicat vineri dimineața, se arată că cei doi președinți au căzut de acord asupra organizării unei întîlniri tripartite la nivel înalt pentru a rezolva problema relațiilor lor cu Malayezia. Data și locul urmează să fie stabilite. Ei au fost de acord să participe la întîlnirea tripartită la nivelul miniștrilor de externe ce urmează să aibă loc la Bangkok, la 3 martie.

Președintele Sukarno l-a asigurat pe președintele Macapagal că guvernul său va respecta acordul cu privire la încetarea incidentelor la frontiera cu Malayezia, în insula Kalimantan, sperînd că și cealaltă parte va proceda la fel.

● Lupte violente în Vietnamul de sud

SAIGON 28 (Agerpres). — Din știrile provenite de la Saigon reiese că „operațiunea de largă amploare" întreprinsă de trupele guvernamentale sud-vietnameze împotriva partizanilor, lansată în urmă cu cîteva zile, continuă să se desfășoare fără însă a aduce succese de partea trupelor guvernamentale. Generalul Nguyen Khanh, primul ministru și președintele „Comitetului militar revoluționar", s-a deplasat pentru două zile în regiunea Mytho, la sud-est de Saigon, unde trei batalioane guvernamentale, sprijinite de aviație, artilerie și forțe navale desfășoară acțiuni împotriva partizanilor. Redînd una din fazele acestei operațiuni guvernamentale, agenția U.P.I. relatează că un batalion de partizani „a respins forțe guvernamentale superioare numeric și a doborît unul din avioanele care îl atacau".

● Gruparea de dreapta ascute încordarea în Laos

VIENTIANE 28 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agențiilor de presă, în ultima vreme situația din Laos s-a agravat ca urmare a unor acțiuni ale grupării de dreapta care au dus la ciocniri militare în Valea Ulcioarelor, Xieng-Kuang și Nhommarat.

Observatorii apreciază că aceste provocări constituie un pericol deosebit în momentul în care se părea că s-a găsit o soluție pentru normalizarea situației din această țară în urma întrevederilor care au avut loc recent între primul ministru, Suvanna Fumma, și prințul Sufanuvong, conducătorul partidului Neo Lao Haksat.

Ședința Comitetului Executiv C. A. E. R.

Între 25 și 28 februarie 1964 a avut loc la Moscova cea de-a XI-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La ședință au participat reprezentanții țărilor membre ale Consiliului în Comitetul Executiv : S. Todorov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, O. Simunek, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, B. Leuschner, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Molomjamț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, A. Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, A. Apró, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Ședința Comitetului Executiv a fost prezidată de reprezentantul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Comitetul Executiv a examinat o serie de probleme legate de perfecționarea continuă a colaborării tehnice-științifice între țările membre ale C.A.E.R. și a aprobat măsurile pentru coordonarea cercetărilor științifice și tehnice cele mai importante, care prezintă un interes reciproc și urmează să fie efectuate de țările membre ale C.A.E.R. în anii 1964—1965. Aceste măsuri prevăd organizarea colaborării și unirea eforturilor țărilor membre ale C.A.E.R. pentru rezolvarea unui șir de probleme științifice și tehnice importante, la a căror studiere vor participa un mare număr de institute, birouri de proiectări-construcții și de alte organizații științifice și tehnice ale țărilor membre ale C.A.E.R.

Comitetul Executiv a examinat probleme legate de intensificarea și perfecționarea continuă a activității organelor C.A.E.R., privind colaborarea în domeniul standardizării și a considerat necesar ca organele Consiliului să-și concentreze atenția asupra elaborării recomandărilor pe linia unificării standardelor, recomandări care asigură aplicarea măsurilor de specializare și cooperare în producție și contribuie totodată la dezvoltarea schimbului de produse între țările membre ale C.A.E.R. Comitetul Executiv a aprobat planul lucrărilor Institutului C.A.E.R. pentru standardizare pe anul 1964.

Au fost examinate unele probleme ale colaborării în domeniul comerțului exterior, inclusiv problemele legate de invitația primită de Consiliul de Ajutor Economic Reciproc din partea secretarului general al Conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare de a lua parte la lucrările acestei conferințe.

Comitetul Executiv a aprobat principalele probleme ale activității pe anul 1964, prezentate de Consfătuirea conducătorilor organelor de economie a apelor din țările membre ale C.A.E.R. care prevăd studierea unui șir de probleme tehnico-științifice din domeniul economiei apelor.

Comitetul Executiv a ascultat, de asemenea, o informare cu privire la Consfătuirea reprezentanților comisiilor permanente ale Consiliului și a șefilor de secție ai Secretariatului C.A.E.R., consfătuire organizată în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc de către președintele Comitetului Executiv, asupra problemelor legate de desfășurarea lucrărilor de coordonare a planurilor economiei naționale pe intervalul 1966—1970, și a adoptat o hotărîre corespunzătoare.

Ședința Comitetului Executiv a decurs într-o atmosferă de prietenie frățească și cordialitate.

DEAN RUSK DESPRE UNELE PROBLEME ALE SITUAȚIEI INTERNAȚIONALE

WASHINGTON 28 (Agerpres). — La 27 februarie, secretarul de stat Dean Rusk a ținut o conferință de presă în cursul căreia a trecut în revistă o serie de probleme internaționale.

Referindu-se la problema dezarmării, Dean Rusk a spus că eforturile răbdătoare, care marchează negocierile de la Geneva, trebuie să continue în ciuda dificultăților întîmpinate pe parcurs. Faptul că cei doi copreședinți ai conferinței de la Geneva nu s-au putut pune de acord asupra unei ordine de zi nu înseamnă că conferința nu trebuie să-și continue lucrările. În ceea ce le privește Statele Unite, a spus Rusk, sînt hotărîte să continue schimburile de vederi pentru „a explora orice nouă posibilitate de realizare a dezarmării".

În problema Vietnamului de sud, secretarul de stat american a spus că după viitoarea vizită pe care o va întreprinde la Saigon ministrul apărării, McNamara, „Statele Unite vor fi mai în măsură să aprecieze situația actuală și să ia hotărîri în consecință". Rusk a amintit că după fiecare din recentele schimbări de guvern survenite în Vietnamul de sud, operațiunile militare ale Vietcongului (forțele patriotice — n.r.) au devenit mai numeroase, și a subliniat că această situație „preocupă foarte mult Statele Unite".

În legătură cu conflictul americano-panamez, Dean Rusk a spus că nu a putut fi încă găsită o formulă de compromis. Potrivit secretarului de stat, problema actuală rezidă în „găsirea unui mijloc de restabilire a relațiilor dintre cele două țări spre a le permite să se așeze din nou la masa conferinței pentru a discuta chestiunile litigioase".

Abordînd problema comerțului Est-Vest, Dean Rusk a subliniat că pozițiile divergente ale partenerilor alianței atlantice, mai ales în ce privește comerțul cu Cuba, nu sînt susceptibile de o schimbare în prezent.

FRANKFURT. Cunoscutul dramaturg american Arthur Miller părăsind sala tribunalului, după ce a asistat la una din ședințele procesului împotriva criminalilor de război naziști care au participat la exterminarea deținuților din „lagărul morții" de la Auschwitz

SCURTE ȘTIRI

CAIRO. De două zile în capitala R.A.U. se află Chawkat El Akroui, trimis al generalului Barzani, șeful kurzilor din Irak. Intr-o declarație făcută presei, Akroui a subliniat că încetarea focului dintre kurzi și armata irakiană nu a însemnat o retragere din partea generalului Barzani și a kurzilor. „Revendicările noastre rămîn aceleași. Dorim autonomie și aceasta nu va aduce prejudicii integrității statului irakian".

VARȘOVIA. Vineri seara, în sala Operei de Stat din Varșovia, a avut loc un spectacol cu opera „Carmen" de Bizet. Rolul principal a fost interpretat de Zenaida Pally, artistă a poporului. La pupitru s-a aflat dirijorul romîn, Jean Bobescu. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes, publicul aplaudînd cu căldură la scena deschisă

DAMASC. A fost dat publicității un decret prin care se anunță prelungirea, pe timp nelimitat, a funcționării Curții marțiale în Siria.

LONDRA. După cum transmite agenția Reuter, tratativele dintre liderii partidelor politice malteze și ministrul de stat britanic pentru problemele Commonwealthului și coloniilor au fost întrerupte temporar la 28 februarie fără a se fi reușit să se ajungă la un compromis.

BAGDAD. La Bagdad s-a anunțat că președintele Irakului, Aref, a semnat decretul privind abolirea „Tribunalului revoluționar". Intr-o declarație făcută ziarului „Al Manar", ministrul de interne, Rachid Mosleh, a subliniat că această hotărîre este pe deplin justificată, întrucît în țară domnește ordinea și liniștea.

RABAT. La Rabat și Cairo a fost dat publicității simultan un comunicat comun al guvernelor R.A.U. și Marocului în care se anunță reluarea relațiilor diplomatice dintre cele două țări și hotărîrea de a face schimb de ambasadori. După cum se știe, relațiile dintre R.A.U. și Maroc au fost rupte în timpul conflictului de frontieră algero-marocan.

Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, în atenția opiniei publice mondiale

Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, ce urmează să aibă loc la Geneva între 23 martie și 15 iunie, a trezit un viu interes în rîndurile cercurilor politice, de afaceri și ale opiniei publice mondiale. În vederea acestei importante reuniuni economice, la care vor participa 1500 de delegați și observatori din 122 de țări, în toate colțurile lumii se fac pregătiri. Într-un număr recent al ziarului englez „Times" se aprecia că aceste pregătiri „au produs o amplă documentație și au dat naștere unei discuții mult mai concrete decît se aștepta".

De curînd, Comitetul pregătitor al conferinței și-a încheiat la New York ultima sa sesiune, în cursul căreia a fost aprobată ordinea de zi provizorie. Este cunoscut că printre principalele puncte incluse pe agenda conferinței de la Geneva figurează : importanța extinderii comerțului internațional pentru dezvoltarea economică, măsuri în vederea lărgirii schimburilor economice cu țările în curs de dezvoltare, finanțarea comerțului mondial ș.a.

Ideea unei conferințe sub auspiciile O.N.U., dedicată problemelor comerțului și dezvoltării, s-a bucurat de la început de o atenție deosebită din partea țării noastre. În cadrul ultimei ședințe a Comitetului național de pregătire a participării R. P. Romîne la conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare s-a luat notă de faptul că propunerile făcute de țara noastră s-au bucurat de atenția Comitetului pregătitor și au fost incluse în raportul acestuia către conferință. R. P. Romînă a fost printre primele state care a constituit un comitet național de pregătire a participării la conferință, iar pentru a contribui la lărgirea orizontului discuțiilor de la Geneva a prezentat secretarului general al O.N.U., în aprilie 1963, propuneri menite să îmbine aspectele de natură comercială cu cele ale dezvoltării economice cum sînt : elaborarea principiilor fundamentale ale acordurilor economice și comerciale ; importanța și eficacitatea acordurilor comerciale de lungă durată pentru stabilitatea și dezvoltarea schimburilor internaționale ; importanța livrărilor pe credit de bunuri de echipament destinate construcției de unități industriale, proprietate exclusivă a statului care primește asemenea credite, rambursabile prin cote-părți convenite din producția obținută în aceste unități ; importanța pentru comerțul internațional și dezvoltarea economică a punerii în valoare în scopuri pașnice a resurselor eliberate de dezarmare.

Ca un stat ce promovează în mod consecvent o politică de extindere a relațiilor economice internaționale, pe baza egalității în drepturi și a avantajului reciproc, țara noastră privește conferința O. N. U. pentru comerț și dezvoltare ca un moment important în viața economică mondială, marcat de contribuția pe care aceasta poate să o aducă la înviorarea dezvoltării economice a tuturor țărilor. Este cunoscut că rezoluția inițiată de R. P. Romînă, împreună cu alte 12 state, cu privire la necesitatea accelerării elaborării unei Declarații asupra cooperării economice internaționale, a fost adoptată în unanimitate la cea de-a 18-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Problemele care vor face obiectul apropiatei Conferințe de la Geneva au fost dezbătute nu numai în Comitetul pregătitor, organ anume creat de Adunarea Generală a O.N.U., ci și la numeroase întîlniri pe plan regional, în cadrul cărora au fost stabilite pozițiile comune ale diferitelor grupuri de țări la Geneva.

Subliniind importanța extinderii schimburilor comerciale externe pentru dezvoltarea economică a țărilor latino-americane, participanții la conferința Comisiei economice O.N.U. pentru America Latină (C.E.P.A.L.), care a avut loc luna trecută la Brasilia, au adoptat în unanimitate o „Declarație generală de principii" care va fi pusă în discuție la Geneva. În Declarație se arată că viitoarea conferință pentru comerț și dezvoltare ar trebui „să stabilească o nouă structură a comerțului internațional, capabilă să garanteze satisfacerea necesităților comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare". În acest scop documentul propune ca apropiata conferință să formuleze principii și norme care să îndrume comerțul internațional pe o bază menită să contribuie la progresul economic al țărilor în curs de dezvoltare.

Interesul față de problemele schimburilor economice internaționale a caracterizat și lucrările celei de-a VII-a sesiuni anuale a Comitetului pentru comerț al Comisiei economice O.N.U. pentru Asia și Extremul Orient, ținută nu de mult la Bangkok. Reprezentanții țărilor din această regiune a lumii au arătat în cursul sesiunii o serie de greutăți întîmpinate de țările lor în comerțul cu statele occidentale industrializate.

În prezent, la Addis Abeba are loc cea de a VI-a sesiune a Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa (E.C.A.). După cum informează agențiile de presă, toți vorbitorii au acordat o deosebită atenție conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare.

Interesul țărilor în curs de dezvoltare față de problemele comerțului mondial se explică prin importanța tot mai mare pe care ele o dau extinderii cooperării internaționale în vederea soluționării greutăților pe care le întîmpină în dezvoltarea economică. În acest sens, ziarul nigerian „West African Pilot" sublinia că „se impune ca o necesitate lărgirea schimburilor comerciale între state din toate zonele geografice, indiferent de sistemul lor politic și social. În felul acesta s-ar face pași serioși în direcția remedierii dezechilibrului ce există în prezent în balanța comerțului dintre țările avansate din punct de vedere industrial și cele care sînt în curs de dezvoltare". Sintetizînd numeroasele opinii din țările în curs de dezvoltare față de apropiata conferință de la Geneva, ziarul francez „Combat" scrie că aceste țări „intenționează să ridice în timpul dezbaterilor două probleme esențiale : aplicarea principiului egalității în comerțul mondial și organizarea unei acțiuni colective pentru ajutorarea țărilor lipsite de mijloace... Ele speră că viitoarea conferință de la Geneva nu se va mărgini numai la stabilirea unui diagnostic, dar va propune și remedii".

Preocupări crescînde față de apropiata conferință se manifestă și în țările occidentale. Participanții la sesiunea de sfîrșit de an a Consiliului ministerial al N.A.T.O. au preconizat o serie de măsuri pentru a pune de acord deosebirile de opinii ale partenerilor față de problemele dezvoltării comerțului. Consultări neoficiale privind apropiata conferință a O.N.U. au avut loc atît în cadrul primei sesiuni, din anul acesta, a Consiliului ministerial al Pieței comune cît și la recenta Conferință ministerială a Asociației europene a liberului schimb (E.F.T.A.).

Presa vest-europeană subliniază că una dintre problemele care interesează în prezent cercuri din ce în ce mai largi din Occident este aceea a comerțului Est-Vest. „Tot mai mulți își dau seama, remarca președintele Camerei de comerț din Londra, E.H. Tate, într-o scrisoare publicată în ziarul „Times", de caracterul avantajos al comerțului Est-Vest, lucru demonstrat de faptul că în timp ce în 1951 valoarea schimburilor comerciale dintre Marea Britanie și țările socialiste era de numai 145,6 milioane de lire sterline, în 1961 ea s-a cifrat la 336 milioane de lire sterline. Ridicînd barierele politice și de altă natură din calea comerțului nu există nici un motiv ca el să nu continue să se dezvolte într-un mod rapid". Din datele statistice publicate de Comisia economică a O.N.U. pentru Europa rezultă că și alte state occidentale și-au extins relațiile comerciale cu țările socialiste. Astfel, în perioada 1953—1961 Franța și-a sporit comerțul cu țările socialiste de 4,2 ori, R. F. Germană de 7,4 ori, Japonia de 3 ori etc. De asemenea, în S.U.A., un număr crescînd de oameni de afaceri și personalități ale vieții economice și politice recunosc importanța lărgirii schimburilor comerciale cu toate statele.

Avînd în vedere tendința generală de extindere a comerțului mondial, unii economiști occidentali sînt de părere că „chiar dacă problema comerțului Est-Vest nu este specificată în ordinea de zi (a Conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare — n.r.) ea va domina discuțiile și întrevederile pe marginea acestei conferințe". (A.F.P.).

Convingerea că dezvoltarea colaborării economice dintre state, întemeiată pe egalitate și avantajul reciproc, este un mijloc important de destindere internațională, de consolidare a păcii și coexistenței pașnice între state cu regimuri sociale diferite, justifică interesul larg cu care este așteptată în toate țările Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare.

GH. CERCELESCU

DALLAS

Cum decurge selecționarea juraților

DALLAS 28 (Agerpres). — În ședința de vineri dimineața a procesului lui Jack Ruby a fost desemnat cel de-al 10-a jurat în persoana unui fost pilot din forțele aeriene americane. În felul acesta, după cum transmit agențiile occidentale de presă, există perspectiva ca, încă înainte de încheierea acestei săptămîni, să poată fi desemnați toți cei 12 juri prevăzuți de legislația din Texas, pentru a se putea intra în fondul procesului.

În cursul ședinței, apărarea a făcut uz pentru a 14-a și penultima oară de dreptul de a recuza fără motiv un candidat-jurat. În afară de aceasta, judecătorul Joe Brown a anunțat că 50 de candidați-juri au fost eliminați de pe lista celor ce urmau să fie audiați, deoarece au urmărît din sala tribunalului desfășurarea audierilor celorlalți candidați-juri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii